

proleter devrimci

AYDINLIK

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

28

2 ŞUBAT 1971
100 Kuruş

Büyük Proleter Devrimlerinin İzinde

BAŞYAZI

Hakim Sınıfların İktidar Formülleri Bir Bir Çökecektir

1969 seçimlerinden sonra yayınlanan ilk İşçi — Köylü gazetemizin manşeti şöyleydi: «Amerikancı AP iktidarı Diken Üzerine oturmuştur.»

Daha sonra, 1970 Şubat ayında gelen siyasî buhran üzerine İşçi — Köylü «İflâsa Giden AP İktidarını Halkımızın Devrimci Mücadelesi Yıkacaktır» diyordu.

Son ayların gelişmeleri, AP iktidarının gerçekten diken üzerine oturmuş olduğunu ve iflâsa gittiğini doğruladı. Halkımızın çeşitli kesimlerinin baskı ve sömürüye karşı mücadelesi, işbirlikçi iktidarı buhrana sürükledi. Bugün AP nin ipliği pazara çıkmıştır ve artık bir iktidar aracı olarak tekelci sermayeye gerektiği gibi hizmet edememektedir. Hâkim sınıfların parlâmenter yollarla hâkimiyetlerini sürdürme olanakları, gün geçtikçe daralmaktadır. Tekelci büyük burjuvazi, halkın mücadelesini bastırmak ve gerici safları toparlayabilmek için, baskı ve şiddet politikasını yoğunlaştırma çabası içindedir.

Halkı ezmek için hâkim sınıf partilerini toparlama çabası, Çankaya görüşmelerinde kendini gösterdi. CHP ve diğer parlâmentarist unsurların AP iktidarının sağlamlaştırılması ve faşizan tedbirlerin arttırılması politikasına karşı çıkmalarıyla, bu teşebbüs başarısızlığa uğradı. Çankaya görüşmeleri sonucu, hâkim sınıflar içindeki çelişmeler daha da şiddetlendi. Geçirdiğimiz ay içinde, Millî Güvenlik Kurulu işbirlikçi iktidarın karar organı haline getirildi. Bugün Demirel ve AP yöneticileri, Amerikancı paşaların siyasî memurları durumuna gelmişlerdir.

Bu gelişmeyle birlikte, Amerikancı iktidarın resmi ve sivil zorbalık güçlerinin devrimci güçlere karşı yeni bir saldırıya giriştiğini görüyoruz. Bir yandan 27 Mayıs Anayasasının sınırlı demokratik haklarını yoketmeyi amaçlıyan bir dizi kanun Meclise getirilirken, diğer yandan halka karşı vahşi polis saldırı ve tertipleri düzenlenmektedir. Tekelce burjuvazinin Millî Güvenlik Kurulunda şekillendirilen tedhiş politikası, özellikle devrimci gençlik üzerinde yoğunlaşmaktadır ve en son SBF baskınıyla daha da şiddetlenmiştir.

İktidarın Millî Güvenlik Kurulunda toplanması, hâkim sınıflar için ancak geçici bir çözümdür. Hâkim sınıflar içinde iki eğilim mücadele etmektedir: Açık bir askeri diktatörlük kurmak ve yeni bir parlâmenter iktidar kurmak eğilimleri. CHP, bu ikinci yolun baş savunucusudur. Her vesileyle yıpranmış AP iktidarının yerini almaya talip olduğunu belirten CHP, hâkim sınıflara mevcut siyasî ve iktisadî buhranı çözeceğini vadetmektedir. Bu şekilde kurulacak bir CHP iktidarı da, mutlaka başından itibaren diken üzerine oturacaktır. Çünkü CHP iktidarı da, AP iktidarı gibi, emekçi halk yığınları üzerinde bir diktatörlük olacaktır. CHP yetkilileri, son günlerde sanayi burjuvazisinin menfaatlerini reformcu talepler kalıbına dökerek sunma çabalarını yoğunlaştırmışlardır. CHP yetkilileri, Millî Güvenlik Kuruluna ve AP iktidarına karşı çıkmakla birlikte, iktidara geldiklerinde devrimci hareketi de «usulünce» bastırmayı tasarlamaktadırlar. Nihayet, Kürt halkı üzerindeki şöven baskı politikasında AP iktidarıyla aynı tutumda olduklarını özellikle son zamanlarda ısrarla belirtmektedirler.

Halkın mücadelesi karşısında, hâkim sınıfların bulduğu her yeni iktidar formülü bir bir çökecektir. Türkiye'deki iktisadi ve buhranı büyük dalgalanmalarla ve gitgide derinleşerek devam edecektir. Bu genel buhran, ancak işçi ve köylülerin devrimci iktidarının kurulmasıyla son bulur. Devrim dergisi, devrimci güçlerin bugün iktidara gelme durumunda olduklarını söylüyor. Devrimci iktidarın kurulması, hâkim sınıfların iktidarını parçalayacak ve Amerikan emperyalizmini yenilgiye uğratacak halk savaşının zafere ulaşması meselesidir. Burjuva reformcuları için, mevcut düzen içinde şu veya bu şekilde iktidara gelmek söz konusu olabilir. Ama bunun devrimci halk iktidarı olduğunu iddia ederek halkı aldatamazlar.

Gerici güçlerin son saldırıları, demokratik güçlerin birleşmesi için elverişli bir ortam yarattı. Esas düşmanın tecrit edilmesi imkânlarının doğduğu bu ortamda, sorumsuz ve sekter davranışlara son verilmelidir. Gerici güçlerin zulüm ve baskısına karşı güveneceğimiz esas güç, emekçi halk yığınlarıdır .Bir an bile gecikmeden işçi ve köylü yığınları içinde erimeli ve bu muazzam devrimci gücü seferber etmeliyiz.

Bütün demokratik ve ilerici güçler, birleşelim!

Halkın gücü zulmün topunu tüfeğini yerle bir eder.

Son yıllarda dünya, çağımızın en büyük olaylarından birini yaşadı. Bu olay, bütün dünya halklarını ve uluslararası işçi sınıfı hareketini derinden etkilemiştir. **Büyük Proleter Kültür Devrmi** dünyanın büyük sarsıntılar geçirdiği ve hızla değiştiği çağımızda, dünya halklarına ve Uluslararası Marksist — Leninist harekete yepyeni bir ufuk açtı. Bu devrim, bütün dünyayı derinden sarstığı gibi, Türkiye'deki işçi sınıfı hareketinin önemli bir atılımla ilerlemesi ve Marksizm — Leninizmle revizyonizm arasına kesin bir çizgi çekilmesinde de son derece etkili oldu.

Proleter Devrimci AYDINLIK ve İşçi — Köylü'nün temsil ettiği hareketimiz, Büyük Proleter Kültür Devriminin Türkiye'deki ürünüdür. Devrimci mücadelemiz, dünyada üçüncü büyük proleter devrimi olan Büyük Proleter Kültür Devriminin bir parçası, onun izleyicisidir. Emperyalizmin toptan çöküşe ve sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği çağımızda bir halkı devrim zaferine ulaştıran başka bir yol yoktur. Başka bir deyişle, halkları devrim zaferine ulaştıran tek rehber: Marksizm — Leninizm — Mao Zedung düşüncesidir. İnsanlığın çağımızda ulaştığı bu en ileri düşüncenin aydınlattığı yolda ilerlemek, bir halkın devrimi başarmasında tayin edici etkendir.

Canalıcı Mesele

Yayınımıza haftalık olarak devam ettiğimiz bu ilk sayıda bir kere daha belirtmeliyiz: **Marx ve Engels**, Bilimsel Sosyalizmin kurucularıdır. Sınıf mücadelesinin zorunlu olarak proletarya devrimine yol açacağını, bu devrimle kurulan proletarya diktatörlüğünün insanlığı sınıfsız topluma ilerleteceğini gösterdiler. Ve bu uğurda hayatları boyunca mücadele verdiler. Büyük ustalar daha o zamandan **Devlet** teorisinin ve buna bağlı olarak **Devrim ve Proleterya diktatörlüğü meselelerinin Marksizmin can alıcı noktaları** olduğunu belirtmişlerdi. Şüphesiz bu esas, devrimin yığınların eseri olduğu gerçeğiyle sıkı sıkıya bağlıdır. Marx, proletarya düşüncesinin bir kere yığınlar tarafından kavrandı mı, bütün dünyayı değiştiren maddi bir güç haline geleceğini belirtmişti. Ancak yığınların devrimci gücünün burjuva devlet cihazını parçalayabileceğini ve devrimci iktidarı kurabileceğini görmüştü. Bu esaslar o zamandan beri Marksizmle revizyonizmi biribirinden ayıran esaslar olmuştur. Bu sebepledir ki **Lenin**, Marksist olmak için sınıf mücadelesini kabul etmenin yetmeyeceğini Marksist olmak için proletaryanın devrimci iktidarı uğruna mücadele etmek için proletaryanın devrim- emperyalizm çağında Marksizmi yaratıcı bir şekilde de hayata uygulandı ve ilerletti. **Büyük Ekim Devriminde** işçi sınıfı ve geniş halk yığınlarını yönetti ve zafere ulaştırdı. Proletarya devrimi ve diktatörlüğüyle ilgili bir dizi temel meseleyi çözen Lenin, Marksizmi, **Leninizm** çağına ulaştırdı. İşçi sınıfı dâvasını Leninden devralan **Stalin**, emperyalizm çağında tek ülkede proletarya diktatörlüğünün korunması ve sosyalizmin kuruluşu yolunda Marksizm — Leninizmi emparyalistlere ve oportünistlere karşı savundu ve ilerletti.

Büyük Ekim Devrimi, bütün dünyada proleter devrimleri çağını açtı. Emperyalizmin boyunduruğu altındaki halklara proletarya önderliğinde ve dünya sosyalizmiyle birleşerek devrimi gerçekleştirme yolunu gösterdi. Bunun içindir ki, Çin Devrimini yöneten **Mao Zedung** yoldaş, **«Çin Halkı, her zaman için Çin devrimini, Büyük Ekim Sosyalist Devriminin bir devamı saymıştır.»** diyordu. Bu sayımızda emperyalizme karşı savaş azmimizi bir kat daha çelikleştirerek andığımız M. Suphi de, daha 50 yıl önce, halkımızın kurtuluşu için, Büyük Ekim Devriminin gösterdiği yolda mücadele ediyordu ve bu uğurda can verdi.

Çin halkı, Marksizm — Leninizmin ve Ekim Devriminin büyük tecrübelerini yaratıcı bir şekilde uygulayan ve geliştiren Mao Zedung'un önderliğinde, **İkinci Büyük Proletarya devrimini** zafere ulaştırdı. **Çin Devrimi**, sömürge ve yarı — sömürge ülkelerde devrim meselesiyle ilgili Lenin'in düşüncelerini, zengin bir tecrübeyle geliştirdi ve halk savaşı öğretisini mükemmelleştirdi. **Mao Zedung** Yoldaş, çağımızda proleterya diktatörlüğünün sağlamlaştırılması ve sosyalist ülkelerde burjuvazinin tezgâhladığı iktidarı yeniden ele geçirme teşebbüslerinin siyasi bir devrimle ezilmesi meselesinde Marksizm — Leninizme büyük katkılarda bulundu. Bizzat Başkan Mao'nun yönettiği **Büyük Proleter Kültür Devrimi**, bu dahiyane katkıların muazzam bir uygulamasıdır. Dünya halklarına engin tecrübeler kazandıran ve yeni bir ufuk açan bu devrim, Büyük Ekim ve Çin Devrimlerinden sonra **Üçüncü Büyük Proleterya devrimidir.**

Büyük Proleter Kültür Devrimi de, bütün devrimler gibi, Marksist — Leninist Devlet ve Devrim teorisinin ve yığınların devrimci gücünün harekete geçirilmesinin tarihte görülmemiş bir uygulamasıdır. Marksizm — Leninizm safında mücadele veren geniş halk yığınları, bu devrimde sosyalizmin kapitalizme karşı dünya çapında büyük bir zaferini kazanmışlardır.

Yığınların devrime olduğu kadar, devrimden sonra sınıf düşmanları üzerinde proletarya diktatörlüğünün uygulanmasına da aktif olarak katılmalarının zorunluluğu Proleter Kültür Devriminin zaferiyle isbatlanmıştır. Başkan Mao önderliğinde halk yığınlarının devrimci coşkunlukla yürüttükleri devrim, sosyalizm dâvasına eşsiz bir tecrübe kazandırmış, bütün dünyada Marksizm — Leninizmi ilerletmiş, yeni bir aşamaya, **Mao Zedung Düşüncesi** aşamasına ulaştırmıştır.

Bu Sayıda

Hareketimiz Büyük Proleter Kültür Devriminin Ürünüdür

Büyük Proleter Kültür Devrimi proletarya hareketinin revizyonizme karşı **dünya çapında** açtığı uzlaşmaz mücadelenin ürünüdür. Birinci olarak, Çin Halk Cumhuriyetini **dünya sosyalizminin kalesi** haline getirmesi bakımından bu böyledir. İkinci olarak ise, bu devrim **bütün dünya ülkelerinde** derin etkiler yaratmış, Marksizm — Leninizmle revizyonizm, yani işçi sınıfıyla burjuvazi arasına kesin bir çizgi çekmiştir. Büyük Proleter Kültür Devrimi, Marksizm — Leninizmle, revizyonizm arasındaki mücadelede büyük bir atılıma, devrimci bir sıçrayışa yol açmıştır.

Bugün dünyada milyonlarca işçi, köylü, aydın ve genç, çağımızın Marksizm — Leninizmi olan Mao Zedung Düşüncesiyle silâhlanmakta, örgütlenmekte, tarihi değiştirecek olan maddi gücü meydana getirmektedir. Dünya proletarya kampı, yeni ve hızlı bir örgütlenme içindedir. **Ekim Devrimi**, revizyonizmle Marksizmi birbirinden ayırmıştı. İkinci Enternasyonal oportünizmiyle her türlü bağını koparan dünya işçi sınıfı hareketi, her ülkede yeni Leninist partiler örgütleyerek **Üçüncü Enternasyonal Bayrağı** altında toplandı.

Tıpkı Büyük Ekim Devriminden sonra olduğu gibi, **Proleter Kültür Devriminden sonra**, bugün de dünya işçi sınıf hareketi, modern revizyonizmle her türlü bağını koparmakta, **Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesi Bayrağı** altında birleşmektedir. Merkezinde Sovyetler Birliği Komünist Partisi yönetici kliği olan modern revizyonizm, ağır darbeler yemekte ve zayıflamakta. Marksizm — Leninizm Mao Zedung Düşüncesi bütün dünya çapında örgütlenmekte ve güçlenmektedir. **Çağımıza damgasını vuracak olan bu olay**, milyonlarca devrimci halk yığınlarının eski dünyayı ezip paramparça etme ve yeni dünyayı kurma hazırlığıdır.

(Sonu Sa. 2 de)

Büyük Proleter Devrimlerinin izinde

(Baştarafı sayfa 1 de)

Marksizm — Leninizm, büyük ustaların başından beri can alıcı esas olarak belirttikleri Marksist — Leninist Devlet ve Devrim teorisinin ve proleter enterrasyonalizminin gösterdiği yoldan, Büyük Proleter Devrimlerinin izinden ilerlemekte, devrimci halk yığınlarını örgütlemektedir. Revizyonistler ise, bütün bu esasları Bilimsel sosyalizm kisvesi altında inkâr edip burjuvaziyle aynı safta yer almakta ve dünya halklarına ihanet etmektedirler. Tam çöküşe giden emperyalizmle, bütün ülkelerde zafere ilerleyen sosyalizm arasındaki mücadele şiddetlendikçe «orta yol» bulma hayalleri yıkılmaktadır.

«Siyasî ve ideolojik alanda ya Doğu rüzgârı batı rüzgârını bastırır, ya da batı rüzgârı, doğu rüzgârını; ya proleterya burjuvaziyi alteder, ya da burjuvazi proleteryayı. Bir orta yol yoktur.» (Jenmin Jibao, 17 Mayıs 1968) Bu gerçeği Türkiye proleter devrimcileri de, mücadele içinde kavradılar ve Büyük Proleter Kültür Devriminin derinden etkilediği ve sarstığı dünyanın bir parçası olarak, Marksizm — Leninizm Mao Zedung düşüncesi bayrağı altında birleştiler. Bu gelişme, şüphesiz Büyük Proleter Kültür Devrimi ile kendi tecrübelerimizin ürünlerinin birleşmesidir. Başka bir deyişle Mao Zedung düşüncesinin evrenselliğinin sonucudur.

Revizyonizmle Mücadele

Türkiye'de de her türlü oportünist ve revizyonist akımla, Marksizmin can alıcı noktası olan Devlet ve Devrim teorisi üzerinde mücadele verdik. Buna bağlı olarak mücadele, devrimi zafere götürecek maddi gücün, devrimci halk yığınlarının meydana getirilmesi ve proleter enternasyonalizmi meseleleri üzerinde de cereyan etti. TİP yöneticikliği, parlâmentarizmi ve reformizmi savundu ve bugün bir burjuva aydınları kulübü haline geldi. Daha sonra Aydınlık Sosyalist Dergi etrafında ilkesiz bir cephe kuran her türden revizyonizm ve oportünizmle ayrılığımız ise, «kitle çizgisi» konusunda başladı. Aydınlık'ın 12. sayısında yayınladığımız ve halk yığınları içinde çalışmayı savunan «Proleter Devrimi Safları Çelikleştirelim» bildirisine hücum ettiler. Halk yığınlarını devrim safına kazanmak ve yığınlarla canlı bağlar kurmak için yayınlanan İşçi — Köylü gazetesini sinsice baltalamak istediler. Mihri Belli'nin oportünist — milliyetçi görüşleri etrafında toplanarak, Proleter devrimci hareketimize karşı her türlü saldırıya giriştiler. Hâkim sınıfların devletini ve ordusunu «ulusal ordu» olarak ilân ettiler. 15 — 16 Haziran Şanlı İşçi Mücadelesinden sonra, işbirlikçi iktidarın Sıkı Yönetimiyle uzlaştılar. Halk yığınlarına güvenmedikleri ve onu harekete getirmek hedefleri olmadığı için Kürt halkına yapılan baskılara boyun eğdiler. Bütün bunlara bağlı olarak Mao Zedung Düşüncesine saldırdılar ve Proleter Enternasyonalizmini reddettiler. Özet olarak burjuva teorilerine battılar ve parçalandılar. Sınıf mücadelesi ve devrimci fikirler onları çökertti.

Türkiye'de sınıf mücadelesinde karşılaştığımız bütün bu olaylarda Marksist — Leninist Devlet ve Devrim teorisini ve Proleter Enternasyonalizmini savunduk. Marksist olmak için sınıf mücadelesini kabul etmenin yetmeyeceğini, proletaryanın devrimci iktidarı uğruna mücadele etmek gerektiğini bugün daha iyi anlıyoruz. Proletaryanın devrimci iktidarı için mücadele etmekle, devrimin ancak hâkim sınıfların devlet mekanizmasını parçalıyarak zafere ulaştırabileceği gerçeği arasındaki sıkı bağı bugün daha iyi kavrıyoruz. Devrimi başaracak muazzam gücün ancak ve ancak devrimci halk yığınları olduğu gerçeği kafamızda bugün daha da berraklaştı. Halkımıza güvenmek ve proleter enternasyonalizmi arasındaki kopmaz bağı bugün daha iyi görüyoruz. Halk yığınlarını, ancak her türlü zulme karşı (bu arada Kürt halkı üzerindeki millî baskılara karşı) mücadele ederek devrime kazanabileceğimizi bugün daha iyi anlıyoruz. Tecrübelerimiz, bütün bu gerçekler arasındaki kopmaz bağı ve Marksist — Leninist teorinin bütünlüğünü bize öğretti. Aydınlık Revizyonist Dergide toplanan Mihri Belli ve etrafındakilerin «Tarihi temsil etme» iddialarının ne kadar büyük bir sahtekârlık olduğunu da gördük. Türkiye İşçi Sınıfı Hareketinin büyük önderleri olan Mustafa Suphi ve Sefik Hüsnülerin devrimci fikirlerini inceledikçe, revizyonist Aydınlık'ın burjuva görüşlerinin bu fikirlere taban tabana zıt olduğunu görüyoruz.

Revizyonizmin burjuva düşüncesi olduğunu mücadelemiz bize çok iyi öğretti. Bunu öğrenişimiz, Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesini kavrayışımızla beraber ilerledi. Hareketimizi, büyük proleter devrimlerinin ve en son olarak özellikle Büyük Proleter Kültür Devriminin bir ürünü haline getiren gelişme budur. Bu gelişme sayesinde bugün dünya Marksist — Leninist hareketinin safında yer alıyoruz. Bu bize büyük bir gurur veriyor. Aynı zamanda halkımıza hizmet etmenin sorumluluğu ve heyecanını da hararetle duyuyoruz. Azim, cesaret ve fedakârlık duygumuzun kaynağı da Mao Zedung Düşüncesidir. Tarih boyunca büyük kahramanlar yetiştirmiş, devrim uğruna nice kurbanlar vermiş devrimci işçi sınıfı hareketinin, cesaret ve fedakârlık ruhu Büyük Proleter Kültür Devriminden sonra bir kat daha çelikleşmiştir. Çağımız, devrim için ölümün üzerine yürüyen yığınların çağıdır. Bugün, işçi sınıfı dâvası uğruna canını feda eden Mustafa Suphi ve arkadaşlarını anmanın ve onların hatıralarını yaşatmanın önemini daha iyi anlıyoruz.

Devrimci yönde ilerlerken önemli hatalar yaptık. TİP yöneticikliğinin parlâmentarizmine karşı mücadele ederken, Mihri Belli'nin milliyetçi fikirleri saflarımıza hâkimdi. Millî demokratik devrimi küçük burjuva milliyetçi bir açıdan kavrıyorduk. Devrimci teoriyi öğrendikçe ve emekçi yığınlarla bağlarımız geliştikçe hatalarımızı gördük. İşçi — Köylü gazetesini çıkarmamız, halkımızın meselelerini ve proleter devrimci düşünceyi kavramak yolunda bizi ilerletti. Bununla beraber, hatalarımızdan arınma yolunda attığımız en güçlü adım, revizyonizmle bütün bağlarımızı koparmak oldu. Aydınlık'ın bölünmesi sonunda **Proleter Devrimi Aydınlık**'ı çıkarma kararıyla, revizyonist ve milliyetçi fikirlerle uzlaşmanın verdiği ağırlığı sırtımızdan attık. Revizyonizme karşı açık mücadeleye girdik. Bütün hatalarımızı birbaşka yazıda etraflı olarak ele alacağız. Hataları doğru tesbit edebilmek ve ilerde bunları tekrar etmemek için bunu en iyi bir şekilde yapmalıyız.

Geçen yıl yükselen işçi sınıfı hareketi, 15 — 16 Haziran Şanlı İşçi Mücadelesi, hızla gelişen köylü hareketleri, Sıkı Yönetim dönemi ve Kürt halkı üzerinde yoğunlaşan millî baskılar, hareketimizi çelikleştiren başlıca olaylar oldu. Bu olaylar, bütün teslimiyetçi ve reformcu tutumları gün ışığına çıkardı. Halk yığınlarıyla kaynaşarak ve dünya işçi sınıfı hareketiyle birleşerek hatalarımızı yendik ve yeneceğiz. Eleştiri ve özeleştiri, hataları yenmede devrimci bir silâh oldu. Bütün bu gelişme içinde, Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesinin öğrenilmesi ve ülke çapında yayılmasına büyük önem verdik. Yayınlarımız onbinlerce işçiye, köylüye ve devrimcilere ulaştı.

Halk yığınlarını Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesiyle silâhlanmış devrimci bir güç haline getirmek için, çalışmalarımızı bir kat daha arttırmalıyız. Marksizm — Leninizmin öğrenilmesi ve mücadeleye uygulanması, Türkiye'de işçi ve köylülerin devrimci iktidarının kurulması için tayin edici bir etkendir. Proletarya partisinin inşası ve yığınlar içinde çelikleşmesi görevlerini ancak Marksizm — Leninizm rehberliğinde başarabiliriz. Türkiye toplumunun tarihi içinde sınıfların etraflı bir tahlilini, ancak Marksizm — Leninizm ışığında yapabiliriz. Tarihimizi incelerken, devrimciyle devrimci olmayanı biribirinden ayıran rehber, Marksizm — Leninizmdir. Ancak devrimci teori ışığında tarihten ders çıkarabiliriz.

Dergimizin Önündeki Görevler

Bundan sonra haftalık olarak yayınlayacağımız dergimiz bu görevlere hizmet edecektir. Hiç şüphesiz devrimci teorinin Türkiye şartlarıyla kaynaştırılması, yığınların devrimci mücadelesi içinde başarılacak bir görevdir. **İşçi — Köylü** ve **Proleter Devrimci Aydınlık**'ın Türkiye'deki gelişmelerde devrimci bir tavır alması, yığınların mücadelesiyle devrimci bağları olmasından ileri geliyordu. Bununla beraber AYDINLIK'ta halkımızın mücadelesine doğrudan doğruya bağlı olmayan yazılar da çıktı. Bu hataya, entellektüel eğilimler yol açıyordu. Hatamızı mücadele içinde kavradık. Özellikle Eylül ayından bu yana bu eğilimleri yoketmek için bilinçli bir mücadele yürütüyoruz. Dergimizi haftalık olarak yayınlama kararı da, bu mücadelenin bir sonucudur. Pratikle daha canlı bağlar kurmak için, teori organımızın haftalık olarak çıkmasını gerekli gördük. **Proleter Devrimci Aydınlık**, bundan böyle kısa, özlü ve vurucu yazılarla emperyalizme ve revizyonizme karşı daha güçlü bir mücadele yürütecektir. Dergide **«Etraflı olarak araştır, iyi öğren, kısa ve özlü yaz!»** ilkesini izleyeceğiz.

Proleter Devrimci Aydınlık, işçi ve köylü önderlerinin, devrimci aydın ve gençlerin mücadelesiyle devrimci teori arasındaki birliğe hizmet edecek. Bu görev, dergimizin nasıl bir dile sahip olması gerektiğini de belirlemektedir. **Dimitrov**'un değerli öğüdünü hiçbir zaman akıldan çıkarmayalım:

«Yazdığın ve konuştuğun zaman, daima seni anlaması, sesine inanması ve seni izlemeye hazır olması gereken işçileri düşünmelisin! Kimin için yazdığını, kime hitap ettiğini unutma!»

Halkımızın ileri unsurlarıyla dergimiz arasında daha canlı bağlar kurmada ve bu bağları geliştirmede, dergiyi okuyan devrimci arkadaşlara da görevler düşmektedir. Başkan Mao'nun sözünü daima uygulamalıyız:

«Bir dergi, yayınlanır yayınlanmaz ciddiye alınmalı ve iyi yönetilmelidir. Bu açıdan yazarların ve okuyucunun sorumluluğu ortaktır. Okuyucuların, görüşlerini, beğendikleri ve beğenmedikleri yanları kısa mektuplar ve makalelerle iletmeleri çok önemlidir. Derginin başarısının tek ölçüsü budur.»

Geçen Eylül ayından beri önemle ele aldığımız **Tartışma** sütunu, eleştirilerin yurt çapında bütün arkadaşlara duyurulmasını sağlayacaktır.

Proleter Devrimci Aydınlık ve **İşçi — Köylü** arasındaki görev bölüşümü devam edecektir. İşçi — Köylü, geniş halk yığınlarının devrimci fikirlerle donatılması ve siyasi eğitimi görevini canla başla sürdürecektir. Yurdun dört bir yanında halkımızın zulme ve sömürüye karşı yürüttüğü mücadeleyi birleştiren **İşçi — Köylü'yü hepimiz okumalıyız. Bazı aydın arkadaşlar, kendilerini beğenmiş bir tutumla, İşçi — Köylü'nün kendisine yararlı olmayacağını sanmaktadır.** Oysa, aydın arkadaşların **İşçi — Köylü**'den öğrenecekleri çok şey vardır. **Halk yığınlarının mücadelesini**, bilinçlenme ve örgütlenme düzeyini, ancak **İşçi — Köylü**'den öğrenebiliriz. **İşçi — Köylü** ve **Proleter Devrimci Aydınlık** biribirini tamamlayan bir bütündür. Tek tek her olayı, örneğin her grevi, her yığın hareketini, Aydınlık'ta bulamayız. **Arkadaşlar** bunu bir eksik olarak görmemeli, **İşçi — Köylü**'den izlemelidirler. **Proleter Devrimci Aydınlık**, her hafta dört beş önemli konuyu ele alacak ve inceleyecektir. Dergimiz, dünya halklarının zengin tecrübeleriyle, Türkiye pratiğini birleştiren teorik organımızdır.

Dünya halklarının devrimci mücadelesine, bütün dünya ülkelerinde modern revizyonizmle her türlü bağını koparak hızla örgütlenen dünya işçi sınıfı hareketine büyük önem vereceğiz. Eski dünyayı ezip paramparça edecek bu devrimci örgütlenmeyle, halkımızın mücadelesi arasında kopmaz bağlar vardır. Kimileri, dünya halklarının devrimci mücadelesine önem verilmesine tepki gösteriyorlar. Oysa, Türkiye Zühre Yıldızında değildir ve dünya halklarından öğreneceğimiz çok şey var. Her ülkenin devrimci hareketi, her gerçeği kendi tecrübesiyle keşfetmez. Daha ileri mücadele ve örgütlenme düzeyine sahip olanı halkların milyonlarca şehit vererek kazandıkları tecrübeler, bir çok pratik meselelerimizin çözümünde bize yepyeni ufuklar açmaktadır. Dünyaya gözümüzü kaparsak, esas akımın DEVRİM olduğunu, emperyalizmin ve sosyal emperyalizmin çöküşe, sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediğini göremeyiz. Halkımıza güvenmeyen teslimiyetçi ve revizyonist eğilimlere kapılırız. Örneğin, Polonya işçi sınıfının mücadelesini doğru kavrayamazsak, modern revizyonizmin nasıl burjuva iktidarına dönüştüğünü bilemeyiz; Türkiye'deki revizyonist akımların yaptığı gibi, burjuva iktidarlarını sosyalist olarak göstermeye devam ederiz. Kamboçya halkının dişine kadar silâhlı emperyalizme ve gerici güçlere karşı nasıl zafer üstüne zafer kazandığını izlemezsek, gericilerin silâh üstünlüğü karşısında teslimiyete kapılırız. Ve halk savaşını modern revizyonistler gibi «macera» olarak niteler, gerici hükümetlerle dostluk kurarız.

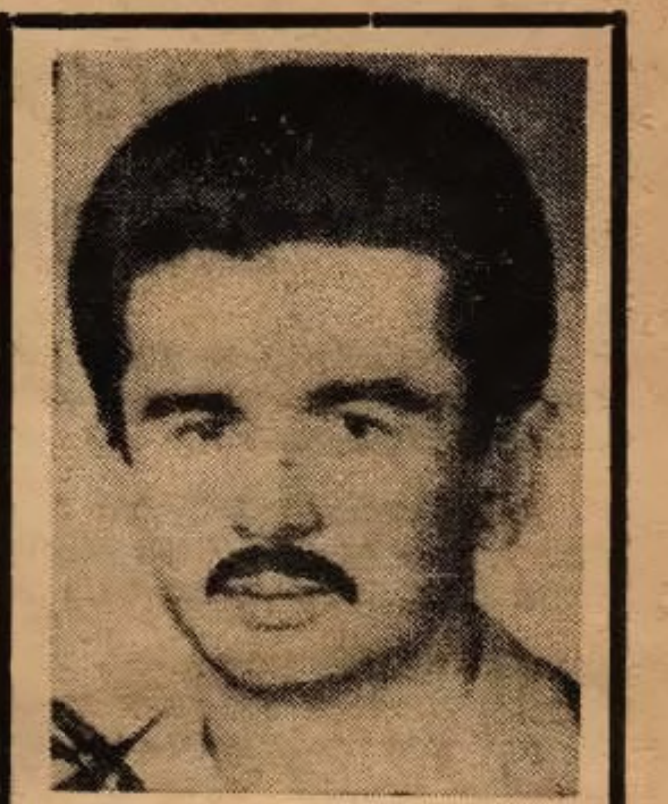
Proleter Devrimci Aydınlık, halk yığınları içindeki çalışmaların y a y ı n l a n m a s ı n a işçi köylü hareketlerinin tahliline daha büyük bir önemle sarılacaktır. Türkiye'nin sınıf tahlilinin yapılması ve tarihin incelenmesinde canlı fikirlere öncelik vereceğiz. Bu görevleri ancak sınıf mücadelesi içinde yerine getirebiliriz. Kimi revizyonistler, **Proleter Devrimci, Aydınlık**'ta yayınlanan köy çalışma raporlarıyla alay etmekte ve onları küçümsemektedir. Tabiatıyla burjuvazinin bu tutumu, bizi bu işe devam etmekten alıkoyamaz. Yığınlar içinde yaptığımız çalışmalar, sınıf tahlilimizin ve devrimci çalışma tarzımızın malzemesidir. Kitle içinde çalışan arkadaşları tecrübelerini yazmaya çağırmalı ve bu çalışmaları en saf ve ilkel şekilleriyle de olsa bütün arkadaşlara duyurmalıyız.

Tecrübelerimizi birleştirmenin ve Marksizm — Leninizmle kaynaştırarak sistemleştirmenin yolu budur. Teori, burjuva aydınlarının sandığı gibi, kapalı odalarda değil, sınıf mücadelesi içinde gelişir.

Bütün çalışmalarımızda somut durumu göz önünde tutmalıyız. Kafamızdaki kalıpları pratikte aramak, Marksist — Leninist bir tutum değildir. Somut durumla Marksizm — Leninizmi kaynaştırmalıyız.

Vardığımız teorik ve pratik noktada **Proleter Devrimci Aydınlık**'a yön verecek esas ilkeler bunlar olacaktır.

Büyük Proleter Devrimlerinin izinde, halkımızın kurtuluşu için devrimci görevlere canla başla sarılalım.

Şerafettin Atalay Öldürüldü

Halkımız yiğit bir evladını daha kaybetti. Halk düşmanları Şereftin'i pusu kurarak öldürdüler. Şerefettin Atalay arkadaş halkın dâvasını savunduğu ve bu uğurda mücadele ettiği için öldürüldü. Amasya TİP İl Başkanı olan Şerafettin arkadaş, İşçi - Köylü gazetemizin Amasya temsilcisi idi.

Halkımızın kurtuluşu yolunda daha fedakârca çalışalım halkımıza ve şehitlerimize lâyık olalım.

Deniz Gezmiş ve karşı hazırlanan OYUN SOK

Çeşitli tertiplerle devrimci gençliği tecrit etmeye, yıldırmaya ve mücadelesini bastırmaya çalışan Amerikancı iktidar, bir banka soygunu olayı ortaya attı. Ocak ayı içinde Ankara'da Emek Mahallesi İş Bankası şubesini soyanların Deniz Gezmiş ve arkadaşları olduğunu ilân etti. Bu yolla devrimci gençliğin halk gözünde güya itibarı sarsılacaktı. Ayrıca, polis ve jandarma bu bahaneden yararlanarak devrimci gençliğin merkezlerinden biri olan ODTÜ'ye saldırdı. 110'u aşkın evde arama yaptı.

Ama polisin gayretleri geri tepti. Gençliği yıldırma plânı sökmediği gibi iktidarın aczi bir defa daha ortaya çıktı. İşbirlikçi iktidarın polisi büyük bir seferberlik ilân ettiği halde, Deniz

Amerikancı iktidarın Huzur Plânı

Zalimler kaldırdıkları taşın altında kalacaklardır!

Amerikancı iktidarın, halkımızın mücadelesini bastırmak amacıyla hazırladı,ı «HUZUR PLANI» uygulamasıyla ilgili bir belgeyi yayınlıyoruz. «Huzur Plânı», büyük patronların, toprak ağaları ve tefecilerin huzurunu sağlamak için CIA, İçişleri Bakanlığı ve MİT tarafından hazırlanmıştır. Plân, karşı — devrimci propagandayı hızlandırmaktan kademe kademe kanlı yıldırma tertiplerine kadar değişik yöntem ve aşamaları içermektedir. Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrenci yurduna yapılan son kanlı polis saldırısı da, «Huzur Plânı» nın bir parçasıdır. Plân, Endonezya örneği bir katliâm amacına yönelmiştir. İçişleri Bakanlığı Önemli İşler Dairesi, «Huzur Plânı» uygulamasının bir bölümü olarak Valiliklere ve bu kanalla Kaymakamlıklara «ÇOK GİZLİ» bir genelge göndermiştir. Bu halk düşmanı genelge göndermiştir. Bu halk düşmanı genelgenin metnini yayınlıyoruz. Genelge, ilişik olarak yollanan broşürlerin «Güvenilir muhtarlar» tarafından köylülere okunmasını emretmektedir. Bu sayfada son sayfasının klişesini gördüğünüz broşür, köylüleri ortaçağ karanlığına hapsetmek isteyen gerici fikirler ve safsatayla doludur. Emperyalizm ve işbirlikçileri, gerici fikirler ve anti — komünist propagandayla köylü yığınları üzerindeki ideoloji boyunduruğu ağırlaştırılmak istemektedirler. Proleter devrimcilerin halk yığınları içindeki çalışmaları Amerikancı iktidarı telâşa düşürmüştür.

17 sayfa tutan karşı — devrimci propaganda broşürünün bazı bölümlerini yayınlıyoruz:

Niye Gelirler?

Gelenler der ki köylümüzün derdi var. Gidip deva bulacağız... Köyün toprak dâvasını köylüye anlatacam. Nasıl anlatacan. Falanın toprağı çok işgal edin diyeceğim. Niye o ki? Elin malından bana ne? Yok der, öyle değil, onun ki çok, senin ki az, zorla alacan. Bunun adı Devrimci eylemdir. Eyi ama kanun, nizam, hâkim, savcı ne olacak? Yok der, o senin kanunun değil. Hâkim senden yana değil... İnanan birkaç garip kalkar ayağa, başı dertten derde girer.

Bizim okumuş sardığı belâyı orda bırakır şehre döner. Sen derdinle yalnız, o keyfinde. Sen seçimlerde oy verirsin, senin seçtiğin insanlar senin adına dirlik düzen olsun diye kanun yapar. Sen kendin de seçilebilirsin. Gelir, kanunların yapılmasına katılabilirsin. Seni seven insan seni devletinle maraza sokar mı?...

Şöyle bir yol bakın memlekete. Fındık dediler, fıstık dediler, toprak işgali dediler, şu dediler, bu dediler. Ama her bir yalanları yerde kaldı. Devlet, hükümet tedbirini aldı, dertlere deva buldu...

... Niye gelirler?

Bunlar Moskofun, Bulgarın çizdiği plânları bizim yurdumuzda uygulamak isterler. Din halkı uyutan afyondur derler. Özel mülkiyet kalksın derler. Hattâ inandıkları Peygamberleri olan Gâvurun (Marks isimli birinin) peşinden giderek kadın da müşterek olsun, aile ne demek imiş bile derler...

... İşte bizim köylerimizin davetsiz misafiri, Devrimci — İlerici — Sosyalist gibi adlar taşıyan bu zavallılar da son Türk devletini yıkabilmek için Rusya'daki Çindeki gibi köylümüzü yanlarına alarak âlet gibi kullanmak isterler. Bunun adına da Amerikan gâvurunu kovup milli demokratik devrimi yapacağız, sonra sosyalist devrim yapacağız, yani komünist olacağız demek isterler... senin kurduğun devletin kanunlarına baş kaldırırlar...

Bir yol düşünelim. Bugünkü meclisimizde köylü milletvekili var mı? Var. Çiftçi milletvekili var mı? Var. İşçi milletvekili var mı? Var. Subay, memur, esnaf hepsi var. O halde bunların dediği ne?...

... Temiz çocukları da kendileri gibi Allah din tanımaz, aile namus bilmez hale getirmeye çalışırlar. Kandırdıkları gençlere yukarıda saydığımız gibi işgal, boykot yaptırırlar. Sağı solu kundaklatırlar. Hocalarını dövdürtürler. Ve sonunda en azılı olanları da senin köyüne bu sefer seni kandırmaya gönderirler...

Köyünüze, barakanıza kadar gelip sizlere kendilerini birer vatansever göstermeye çalışan ve sizin dertlerinize ortak olmak isteyen, arkasından devrimcilikten, işçi — köylü elbirliğinden, sosyalistlikten, toprak işgalinden veya hükümetin sizlere elini uzatmadığından, mahsulünüze değer pahasını vermeyeceğinden bahsedip seni hükümetine karşı çıkarmak için kandırmaya çalışanlar oldu mu bil ki onlar Lenin veya Mao adındaki komünist Peygamberlere tapanlardır...

...İşçi ve köylünün elele verip devrim yapması lâzım geldiğini söyleyeceklerdir. Bunların devrimi bizim bildiğimiz yenilik, iyilik getiren birşey değil. Düpedüz ihtilâldir. Hem bizim bildiğimiz ihtilâllerden değil, onların ki komünist ihtilâldir. Yani Allah korusun milleti kandırıp bu devrim dedikleri komünist ihtilâlini yapalarsa o zaman herkes gibi senin de çiftini, çubuğunu, tarlanı, sapanını, evini elinden alacaklar, aile namusu, şerefi tanımayacaklar, yeni doğan çocuklar toplanıp kışlalarda büyütecekler. Yani herkes kardeşi bile tanımayacak. Karşı gelmeğe kalkarsan seni ya öldürecekler veya hapishane yaptıkları camilere hapsedeceklerdir...

Bu kadar az adam, bir avuç hain bu memleketi nasıl komünist yapacak demeyin. Milyonlarca ahalisi olan Rusya'da komünistlik 10 — 15 kişi ile başladı. Rusya'yı komünistleştiren Lenin bu işe 10 kişi ile girişti. Bu 10 — 15 kişi tıpkı şimdi köyüne gelip seni kandırmaya çalıştıkları gibi Rus köylülerini, işçilerini dertlerini halledecekleri-

(Devamı Sayfa 7 de)

- 17 -

Aziz Köylü kardeşler,

Bir süredenberi akın akın köylerimize koşan gençlerin ayağınıza kadar neden geldiklerini, sizleri nasıl istismar ederek kendilerine vasıta etmek istediklerini açık açık anlatmayı görev bildik

O HALDE;

ATALARIMIZIN KANLARI, ANLARI PAHASINA BIZE EMANET ETTIKLERI BU AZIZ VATANA SAHIP OLMAK ISTIYORSANIZ,

BU SENNET VATANDA ALLAHINI BILEN, PEYGAMBERINI TANIYAN, MAL, MÜLK SAHIBI, ÖRF VE ADETLERINE BAGLI BIR INSAN OLARAK YAŞAMAYI ARZU EDIYORSAN,

BUGÜN YAŞAMAKTA OLDUĞUN KUTSAL AILE HAYATINI DEVAM ETTIRMEK ISTIYORSAN SENI VE VATANINI MOSKOF GAVURUNA PEŞKEŞ ÇEKMEYI VE SIZI KOMÜNIST YAPMAYI AMAÇ EDINMIŞ BU ALLAHSIZ. VATAN VE MILLET SEVGISINDEN YOKSUN KIMSELERI ARANIZA SOKMAYIN, ONLARI DINLEMEYIN VE SOYLEDIKLERINE INANMAYIN.

AÇIKLIYORUZ!

Önemli İşler Dairesi
T.C. İçişleri Bakanlığı .... Valiliği
Emniyet Müdür. Şube I Md:
Konu : Huzur plânı ile ilgili bir broşür hk.

1/12 de Ankara pdsta
8.12.1970
ÇOK GİZLİ

Sayın ....
.....................Kaymakamı

İçişleri Bakanlığı Önemli İşler Daire Başkanlığınca hazırlanan «Huzur Plânı» nın tatbikatında anti — propaganda vasıtası olarak kullanılmak üzere miktarı kâfi broşür ilişikte gönderilmiştir.

Bu broşürde «İleri, Devrimci ve Sosyalist Gençlik» adı altında köylerinize kadar giderek temiz yürekli köylülerimizi tahrik ve anarşik hareketlere teşvik eden suiniyetli şahıs ve kuruluşların asıl maksatlarının ne olduğu gösterilmek istenmiştir. Yıkıcı ve psikolojik propagandalara hedef olan vatandaşların aydınlatılması için bölgeniz merkez ve köylerinde sıra ile ve güvenilir muhtarlar tarafından bu broşürlerin okunarak vatandaşlarımıza duyurulmasını ve neticesinden bilgi verilmesini önemle rica ederim.

İMZA
.... VALİSİ

DAĞITIM : Kaymakamlıklara
ASLININ AYNIDIR

SBF Öğrencilerine Vahşi Saldırı

Devrimci Gençliği Yıldıramazsınız!

24 Ocak günü Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğrenci Yurdu Amerikancı iktidarın zorba polisinin saldırısına uğradı. O gün, Niğde Öğrenci Yurdunda yapılan seçimleri devrimci öğrenciler kazanmış, bunun üzerine faşistler tahriklere girişerek, polisin SBF. yurduna saldırması için bahane yarattılar. Hayasız polis tertibi böyle başladı.

Polis, tabancalarla, sis bombalarıyla yurda hücum etti. Yurtta kız ve erkek öğrencilere ait bütün eşyaları, yurt binasının bütün demirbaşları paramparça edildi. Eşi az görülen bir hunharlıkla polis, kız öğrencilere tecavüz etti, yurt işçilerini, öğrencileri hattâ kör öğrencileri yerlerde sürükledi, saatlerce copladı. Saldırı sonunda yurtta bulunan 300'ü aşkın öğrencinin tümü nezarete alındı. Dayak ve işkence nezarette de devam etti. Bu arada polisler öğrencilerin bütün değerli eşyalarını yağma etti.

Amerikancı iktidarın polisinin ve vahşice saldırılarına yiğit SBF öğrencileri cesaretle karşı koydular. Kahramanca dövüştüler. Kız erkek omuz omuza verdi. Üç saat kadar koridorlarda, odalarda mukavemet devam etti. Hukuk Fakültesi öğrencileri de SBF öğrencilerinin yardımına koştular.

SBF öğrencileri halkımıza lâyık evlâtlar olduklarını böylece bir defa daha gösterdiler. SBF'li kız öğrenciler, Bossalı kadın işçilerden, Resneli çiftliğinde Turanlar köyünde mücadele eden yoksul köylü kadınlardan geri kalmadılar. Hepsi, halkın dâvasından güç alarak cesaretle mücadele ettiler. SBF Dekanı ve diğer ilerici öğretim üyeleri de öğrencileri yalnız bırakmadılar. Öğrencileri ve Fakülteyi sonuna kadar savundular.

Polis, bu tertibi burjuva demokrasisinin en basit hukuk kurallarını ayaklar altına alarak yürüttü. Fakülteye arama kararı olmadan girdi.

AP iktidarının Milli Güvenlik Kurulunun Amerikancı paşalarından güç alarak giriştiği bu saldırı, bütün demokratik güçlerin tepkisiyle karşılaştı. Bütün anti — faşist güçler SBF öğrencilerinin yanında saf tuttu. Polis saldırısının ertesi günü SBF'de, daha sonra Hacettepe ve Üniversiteler ortak forumunda polis vahşeti protesto edildi; tekelci burjuvazinin faşizm plânlarına karşı bütün demokratik güçlerin birleşmesi savunuldu.

Bütün bu vahşi ve yağmacı saldırılar devrimci gençliğin mücadelesini durduramıyacaktır. Şehitler vererek yiğitçe dövüşen gençlik, işçi, köylü yığınlarıyla birleşerek emperyalizm ve işbirlikçilerinin yüreğine korku salmaya devam edecektir.

Zulme karşı mücadele edelim

VANLI YURTTAŞLAR!

Patronların, toprak ağalarının zalim iktidarı AP halkımıza yeni tuzaklar hazırlamaktadır.

İşçilerin köylülerin ve bütün ilerici güçlerin uyanışı ve haklı mücadelesi karşısında telâşa kapılan iktidar yeni baskı tedbirleri aramakta, zulüm kanunlarını Meclise sevketmektedir. Tam bir iktisadi çıkmaz içinde olan iktidar, faşist bir diktatörlük peşinde koşmakta ve halkımızın kurtuluş mücadelesini baskı ve zulümle boğmak istemektedir.

İşçilerin hür sendika seçme hakkını ortadan kaldıran Sendikalar Kanunundan sonra «Yüksek Öğretim Kurumlarında Çalışma Güveni ve Özgürlüğü Hakkında Kanun» adıyla üniversitelere karşı yeni baskı tedbirleri getirmektedir. Amacı üniversitelerdeki devrimci gençliği sindirmektir. Toprak ve hürriyet mücadelesi veren köylülerin üzerine jandarma göndermekte, Kürt halkının haklı mücadelesini ezmek istemektedir. Devrimci gençliğe kiralık katilleri saldırmakta, bütün devrimci kuruluşlara kahpe tuzaklar hazırlamaktadır. Devrimci Doğu Kültür Ocağına atılan dinamit bunun örneğidir.

Bir yandan halkımız topraksızlıktan kıvranırken, Doğu'da salgın hastalıklar ve açlık içinde yaşarken, öte yanda şiş göbekli patronlar ve kan emici toprak ağaları halkımızın ekmek ve hürriyet mücadelesini yoketmeye çalışmaktadır.

(Devamı Sayfa 7 de)

arkadaşlarına

MEYECEK

Gezmiş ve arkadaşlarını ele geçiremedi. İktidar tam anlamıyla rezil oldu.

Olayla ilgili olarak Dev — Genç İstanbul Sekreterliğinin yayınladığı bildiride şöyle deniyor:

«Devrimci arkadaşlarımız Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan, (...) haklarında vur emri çıkarılmıştır.

Son günlerde özellikle işbirlikçi iktidara hizmet için yarışan çeşitli gazetelerde propagandası yapılan bu olay, emperyalizmin ve yerli ortaklarının Türkiye'de ortaya koydukları baskı, terör ve sakte tertipler politikasının sadece bir tanesidir. Ve diğerleri gibi bu da halkının kurtuluşu için mücadele eden devrimci gençliği sindirmek, yoketmek hedefini gütmektedir.»

Turanlar Köyü Toprak Mücadelesinden Çıkan Ders

Hareketi Yoksul Köylü Y

TARİHÇE

Turanlar köyü, Aydın ilinin Germencik ilçesine bağlıdır. Eski adı «Asi Kürtler» köyüdür. Köyün bugünkü nüfusu 1850 dir. Köyün toplam arazisi 45.000 dönüm. Köyde esas olarak pamuk üretilmekte, küçük çapta hayvancılık yapılmaktadır. Toprağın birkaç elde toplanması oldukça eski tarihlere dayanır.

[illegible]5 yılında, Muzaffer Keskin ismindeki toprak ağası, Bucak Müdürü Süleyman Şevkiyle yakın dostluğuna ve devlet katındaki itibarına dayanarak Turanlar köyü halkının uzun süreden beri göz koyduğu topraklarını ele geçirmiştir.

Ağa, Turanlar köyüne sık sık gelerek, toprakların ele geçirilmesi için Muhtar Köseoğlu Mehmet'e ve ihtiyar heyetine baskı yapar. Onların istifa etmesini ister. Muhtar ve ihtiyar heyetinin direnmeleri uzun sürmez. İstifa ederler. Kurnaz ağa ve onun yardakçısı Bucak Müdürü köyden kendilerine itaat edecek bir muhtar ve ihtiyar heyeti seçerler. Daha sonra, köy arazisi içindeki tapusuz ve hazineye ait topraklar tesbit edilir. Bu toprakların ağa Muzaffer Keskin'e ait olduğu hakkında, muhtarın ve ihtiyar heyetinin belgesi düzenlenir. Böylece ağa toprakların tapusunu alır.

Köylüler önce bu duruma karşı mücadeleye girişemezler. Ağanın sırtını dayadığı devletin baskısı onları durdurur. 1934 yılında köylüler toplu olarak mahkemeye başvurur. Ama kurnaz ağa, toprakları on sene içinde parça parça, dört kişiye satmıştır. Köylüler, ağalar tarafından topraklarının gasbedilmesi yanında, bir de zalim tefeciler ve kan emici tüccarların ağına düşer, bütün topraklarını kaybederler.

Toprak dağılımı bugün şu durumdadır. 6 ailenin elinde 2000 — 5000 er dönüm arazi vardır. İşgal edilen topraklardan 12.000 dönümü Germencik'de oturan ağalara aittir. Ayrıca 10 kadar ailenin elinde 200 — 400 er dönüm arasında toprak vardır. Bunlar topraklarında hem kendileri çalışmakta, hem de köylüleri ücretli olarak çalıştırmaktadırlar. Bunlar zengin köylülerdir. 10 — 15 ailenin 1 — 10 dönüm arası toprağı vardır. Bunlar yoksul köylülerdir. Ürünlerinden aldıkları parayla geçinememektedirler. Mevsimine göre, çapa ve pamuk toplama işlerinde ücretli olarak çalışmaktadırlar. Köylünün yüzde doksanbeşi topraksızdır ve amele olarak çalışmaktadır. Çalışma mevsimi 6 aydır ve ücretler günde 12 — 13 saat çalışma karşılığında 10 — 15 lirayı geçmemektedir.

KÖYDE SİYASİ MÜCADELE

1960 sonrası hızlanan antı — emperyalist ve demokratik mücadelenin bu köyde de geliştiğini görüyoruz. TİP Germencik İlçe Teşkilâtının kuruluşunda yoksul köylüler vardır. Devrimci fikirler köye ilk olarak bu unsurlar tarafından getirilmiştir. TİP'in kitlelerden kopuk, reformcu politikası ve seçimden seçime parlâmentocu çalışmaları köyde olumsuz etkiler bırakmıştır.

Mücadele içinde olan yoksul köylüler dverimci mücadelemizin meselelerini yeni yeni kavramaktadır. Mücadele içinde önderlik edebilecek mahalli liderler yetişmektedir. Bunlar hareketimizin yayın organlarını ve broşürleri okumaktadır.

Son işgal hareketinden önce, köyde, devrimci arkadaşlar çalıştılar. Köylülere daima devrimci hedefler gösterdiler. Zengin köylülerin, mücadeleyi reformcu yola saptırmak için ileri sürdükleri fikirleri çürütmek için mücadele ettiler. İşgal hareketi, köyde oturan bir — iki küçük toprak ağasının topraklarını hedef alınmadığı için, bunlar işgale karşı açık düşmanlık göstermediler. Fakat hareketi yozlaştırmak için zengin köylülerin reformcu tutumunu benimsediler.

Zengin köylüler işgale karşıydılar. Mahkeme yolunu öneriyorlardı. Arkadaşlar, köylülere mücadele etmeksizin hiç bir şey elde edilemeyeceğini anlattılar. Türkiye'de gelişen köylü mücadelelerinden örnekler verdiler.

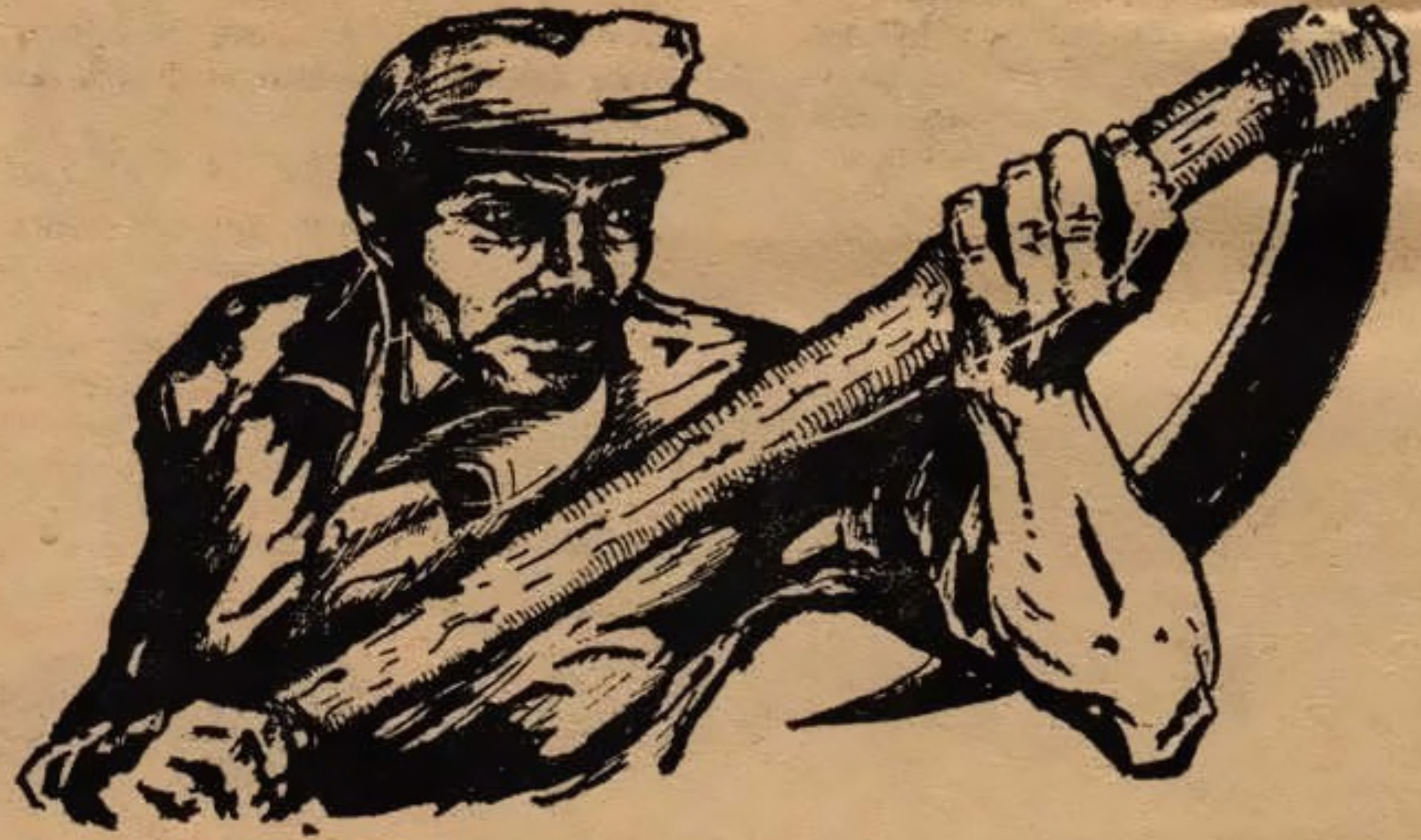
Köylüler, 36 senedir süren mahkeme dosyalarını bir kenara attılar. Toprakları işgal ettiler. Toprak ağasının traktörüyle toprakların bir kısmını sürdüler. Aynı şekilde ağaların uzun yıllardır gasbetmiş olduğu meraya köylüler el koydular ve hayvanlarını saldılar. Ağaların hayvanları bugün merada otlatılamıyor.

İŞGAL

İşgale yoksul köylüler karar verdiler. Orta köylüler de onlarla beraberdi. Zengin köylüler kararsızdılar. Baktılar ki, yoksul ve orta köylüler kararlı, onlar da işgale katıldılar. İşgal, köyde oturmayan, çoğunluğu Germencik'te oturan toprak ağalarının topraklarının sürülmesi şeklinde yapıldı. Köyde oturan ağaların topraklarına dokunulmadı. Ancak köyde oturan ağalar tedirgin oldular ve zengin köylülerin reformcu politikasının arkasına saklanarak işgali sona erdirmeye çalıştılar.

Köylüler bir işgal komitesi kurdular. Komiteyi yoksul ve orta köylüler oluşturdu. Zengin köylülerin bir adamı da komiteye girdi. Komiteye devrimci arkadaşlar yol gösteriyordu İlk karar şu oldu: Köyün köyün giriş çıkışını kontrol altına almak, köyde güvenliği sağlamak. İkinci karar olarak, yollara ve evlerin duvarlarına yazılar yazmak. Ve beyaz kireçle evlerin duvarlarına şunları yazdılar: **«Kahrolsun toprak ağaları», «Kahrolsun tefeciler», «Ağalar ve tefeciler buradan içeriye giremez», «Topraklar bizimdir.»**

Komite, ağalara karşı mücadeleyi sonuna kadar yürütme kararı aldı. Kendilerini destekleyen devrimcilerin köye alınmasına karar verdi. Bu karar zengin

köylünün komitedeki adamı tarafından hoş karşılanmadı. Buna rağmen yoksul ve orta köylüler devrimcilerin desteğini almakta direndiler. Devrimci bir arkadaş komite toplantılarına katıldı. Komiteye katılan arkadaş komite üyeleriyle birlikte çalışmalarında başarılı oldu. Fakat, komite dışındaki yoksul köylülerle doğrudan temas kuramadı. Bu hatanın kaynağı oradaki kitleyi tanımamaktan gelen bir güvensizliktir. Zengin köylüler köydeki ağalar ve birkaç tefeci ittifak kurarak devrimcileri tecrit politikasını sürdürdüler. Devrimci arkadaşlar yoksul köylülerle doğrudan temas edemedikleri için bu politikanın yayılmasını önleyemediler. Ağalar ve birkaç tefeci şöyle diyordu: **«Devrimciler girerse köye siyaset girer.»** Bunlar diğer köylerden gelen ve Turanlar köylülerini destekleyen köylülere de karşı çıktılar. Dediler ki: **«Diğer köylüler de katılırsa bu iş bir isyan halini alır.»**

Devlet kuvvetleri de dışardan baskıyı artırdılar. Köye girmek istediler. Kaymakamı ve Jandarma Komutanını yoksul köylüler içeri sokmadılar. «İşgal hattı»nın dışında tuttular. Onların uzlaşma tekliflerini geri çevirdiler.

Köydeki ağalar ve zengin köylüler bozgunculuklarına devam ettiler. Dediler ki: «Bu iş, devlete karşı isyana dönüyor. Bir avukat tutalım. Dâvamızı alsın. Takip etsin. Mebuslarla konuşalım. Kaymakama, Valiye derdimizi anlatalım. Onlar halletsin bu işi.»

Aralarında para topladılar. Muteber birini Ankara'ya falanca Bakanla görüşmeye saldılar. Arkasından, köye il jandarma komutanı geldi. «İşgali bırakın» diye nutuk çekti. «Yoksa zor kullanırız» dedi. Köylüler direnişlerini sürdüreceklerini ilân ettiler. Ama eskisinden daha zayıf.

Zengin köylüler yavaş yavaş, komiteye de, köylülere de hâkim olmaya başladılar. Yoksul köylüler esas gücün kendilerinde olduğunu kavrayamadılar. Bu yüzden tereddütleri arttı. Onların tereddütü, öbürlerinin işini daha da kolaylaştırdı.

Devrimcilerle ilişkiler zayıfladı. Zengin köylü politikasının köyde kurduğu kesin hâkimiyetle birlikte bu bağlar koptu.

İşgalin dördüncü günü, köye jandarmalar sökün etti. Söke, Aydın, Nazilli ve diğer ilçelerden birlikler geldi. Toplanan köylüyü bu jandarma birlikleri sardılar. Jandarmalar köye zorla girdi. Kadınlar dipçiklendi, içlerinde yaralananlar oldu, dört kadın çocuk düşürdü. Turanlar köyü kadınları, jandarmanın vahşi saldırısına yiğitçe karşı koydu. 15 — 16 Haziran şanlı işçi hareketinin yiğit kadınları gibi cesaretle ve fedakârca mücadele etti.

Köylü, jandarmanın ağaların kolluk kuvveti olduğunu bir defa daha gördü. Rastgele toplanan 1[illegible] köylü daha sonra tutuklandılar. Biri serbest bırakıldı. Halen Germencik Cezaevinde tutuklu bulunan köylüler şunlardır: İsmet Akkayaoğlu, Mehmet Dönmez Mustafa Balıkçı, Ahmet İzmir, Yalçın Bayraktar, Hüseyin Gülfidan, İsmail Karaçay, İbrahim Çıkmaz, Yusuf Ergün, H. Ali Ergün, İsmail Konyalı, Mehmet Çakır, Elvan Kulaksız, Ali Dönmez, ve Recep Söke. Bu arkadaşlar Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa aykırı hareket ve devlet kuvvetlerine fiili mukavemetten yargılanmaktadır. 23 Ocak günü yapılan mahkemede kaymakam ve ağaların baskısıyla köylüler serbest bırakılmadılar. Köylü, mahkemelerin kime hizmet ettiğini otuzbeş senelik toprak dâvası tecrübesinden esasen bilmektedir.

MÜCADELE BİTMEDİ DEVAM EDECEK

Zengin köylülerin bozgunculuklarına rağmen, köylü hareketi, devam ediyor. Yoksul köylüler, tecrübeden gerekli dersleri çıkardılar. Mücadeleye devam edecekler. Devrimcilerle birleşme kararı aldılar. Çevredeki bütün yoksul ve topraksız köylülerin desteğini almak için çalışıyorlar. Bütün halka, haklı mücadelelerini bir bildiri ile açıkladılar. Bildiride şöyle dediler: **«Biz yine mücadeleye atılacağız. Hem bu sefer geçmiş mücadelemizden dersler çıkararak. Tüm devrimcilerin, ilericilerin, tüm yurtseverlerin, tüm yoksul köylülerin, tüm ezilenlerin desteğini sağlayarak, onlarla birleşerek, mücadeleye atılacağız. Zafer mutlaka bizim olacaktır.»**

Köyde son durum şöyledir: Ağalar ve adamları köye ve işgal edilen topraklara adımını atamamaktadır. Hareket ağalara korku salmıştır. Köylü işgal edilen toprakların bir kısmını sürmüş ve ekmiştir. Merada köylülerin hayvanları otlamaktadır. Köyün yönetimi köylünün bütününün elindedir. Ancak, orta hallinin üzerinde olan köylüler tecrübeleri ve itibarları dolayısıyla yönetimde ağırlığa sahiptir. Bunlar reformcu ve uzlaşmacı bir eğilim içindedir. Köyün büyük çoğunluğunu meydana getiren yoksul köylüler ise mücadelede kararlı gözükmektedir. Yoksul köylü durumunda olmayan, fakat sosyalizmi benimsemiş birkaç köylü yoksullarla beraber mücadeleye devam azmindeler. Bu kararlı çoğunluk mücadele ilerledikçe ve tecrübe kazandıkça köy yönetiminde kesin hâkimiyet kurabilir. Köyde devrimci fikirler hızla yayılıyor. Gerici fikirler tamamen çökmüş durumda. Seçim ve parlâmento yoluyla köylünün kurtulamıyacağı biliniyor. Devrim yolu benimseniyor. Ancak **köylüye devrimin amansız, çetin ve uzun bir mücadeleyle zafere ulaşabileceğini çok iyi kavratma meselesi var. Köy gençleri bunu çok daha iyi görüyorlar.**

Turanlar köylülerinin mücadelesi, devrimci hareketimize önemli tecrübeler kazandırdı. Bu mücadeleyi esas olarak köylük alanlarda ağaların hâkimiyetinin yıkılması, hâkim sınıfların devlet iktidarının parçalanması açısından değerlendirmeliyiz. Köylü yığınlarının ve bütün halkın mücadelesine bakışımız, esas olarak halk savaşı yolunda ilerlemek olmalıdır. Devrimci üsler kurulması, iktidarın parça parça ele geçirilmesi ve en sonunda emperyalistlerin şehirlerde yokedilmesi meselesini somut olarak ele almak, bunun Türkiye'deki kendine has gelişme yollarını aramak ve bulmak zorundayız.

KÖYLÜ İKTİDARININ ORGANLARI : KÖYLÜ KOMİTELERİ

Turanlar köylülerinin işgal hareketi ilk günler hâkim sınıfların baskı ve kontrolunu kırmıştır. Köye ve

...netmelidir!

işgal edilen topraklara ağalar ve devlet kuvvetleri girememiştir. Bu topraklarda kısa bir zaman için köylü iktidarı kurulmuştur. Bu köylü iktidarının organı, Köylü Komitesidir. Köyün yönetimini tamamen bu komite ele almıştır. İşgal edilerek ekilen ve ekilecek topraklardan kaldırılacak ürünün köy sandığına kalması ve köyün ihtiyaçları karşılandıktan sonra, haneler arasında eşit olarak paylaşılması kararlaştırılmıştır. Komite hâkim sınıflara karşı gizlilik kuralını uygulamış, istihbarat ve propaganda görevlerine önem vermiştir. Birkaç ihbarcı ve ağalarla uzlaşan unsur dışında komite köylünün birliğini sağlamıştır.

Bütün bu özellikleriyle Turanlar Köyü hareketi, köylülerin kendi köylerindeki iktidarı ele geçirme teşebbüsü olarak görülebilir. Köylünün bütün davranış ve teşkilâtlanması, kendi bölgelerinde toprak ağalarının ve onların devletinin iktidarını parçalayıp ele geçirmek **yönündedir.** Tabiatıyla çeşitli şartlar bu davranış ve teşkilâtlanmanın çok **ilkel bir seviyede** kalmasına yol açmıştır. Bu çeşitli şartlar arasında, **Proleterya önderliğinin eksikliği,** köylünün teşkilâtlanma düzeyi, köylü hareketine kesin olarak yoksul köylülerin hâkim olmayışı, köylünün bilinç seviyesi, hareketin ülke çapında iktidar mücadelesinin bir parçası olmayıp tek başına bir köy tarafından yürütülmesi, hâkim sınıflar içindeki çelişmelerin devlet mekanizmasını felce uğratan bir seviyede olmayışı. vb. sayılabilir.

BURJUVA [illegible]LERİNE AĞIR BİR DARBE DAHA İNDİ.

Turanlar köyü mücadelesi reformcu ve revizyonist görüşlere, burjuva devlet teorilerine ağır bir darbe indirmiştir. Devletin, ordunun, mahkemelerin sınıfsal niteliği bir kere daha ortaya çıkmıştır.

Köylüler «Ağalar toprağı ancak, bir tabur jandarma himayesinde sürdürebilir ve ektirebilir» diyor. Mesele kavranmıştır: **«Turanlar gibi yüzlerce köy çıkınca, ağaların iktidarı bize jandarma yetiştiremez. Hem jandarmadan da bizim tarafa geçenler olacak.»**

En gerici fikirlerin tamamen yıkıldığı köyde, bugün mücadele reformcu görüşlerle, devrimci görüşler arasında cereyan etmektedir. Durumu daha hallice olan köylülerin «jandarmanın köye girmesine ses etmeseydik, rakadaşlarımız hapse düşmezdi» demelerine karşılık, bilinçli köylüler **«Direnişimiz ağalara korku saldı, kuvvetle direndiğimiz için ağalar topraklara ve köye yaklaşamıyorlar»** görüşünü savunmaktadırlar. Köyle hâlâ mahkeme yoluyla toprakları kazanma yolunu savunanlara tek tük rastlanmaktadır. Ancak bu yolu hiç kimse açıkça ve cesaretle savunamıyor. Köylüler 35 yıldır somuca bağlanmayan mahkemeden gerekli dersi çıkarmışlardır. Mahkeme yolunu savunanlar, jandarmanın silâh yönünden üstün olduğunu ileri sürmekte ve köylüler arasında teslimiyetçi fikirleri yaymaktadır. Bu sebeple mücadelenin kazanılmasında silâhların tayin edici olmadığını köylü kitlelerine kavratmalıyız. Bir savaşın kazanılmasını tayin eden unsur insandır. Devrimci halk yığınları düşmanın topunu tüfeğini yerle bir eder. Daha birkaç gün önce düşmanın en modern uçaklarını bir baskınla imha eden Kamboçya Milli Kurtuluş Kuvvetleri bunu isbatladı. Kendi kurtuluş mücadelemizden, Vietnam halkının ve devrimci halkların mücadelelerinden örnekler verilerek, bu gerçek köylülere çok iyi kavranılmalıdır. Bütün teslimiyetçi eğilimlerin ve revizyonizmin kaynağında halk yığınlarının yaratıcı gücüne güvenmemek yatmaktadır.

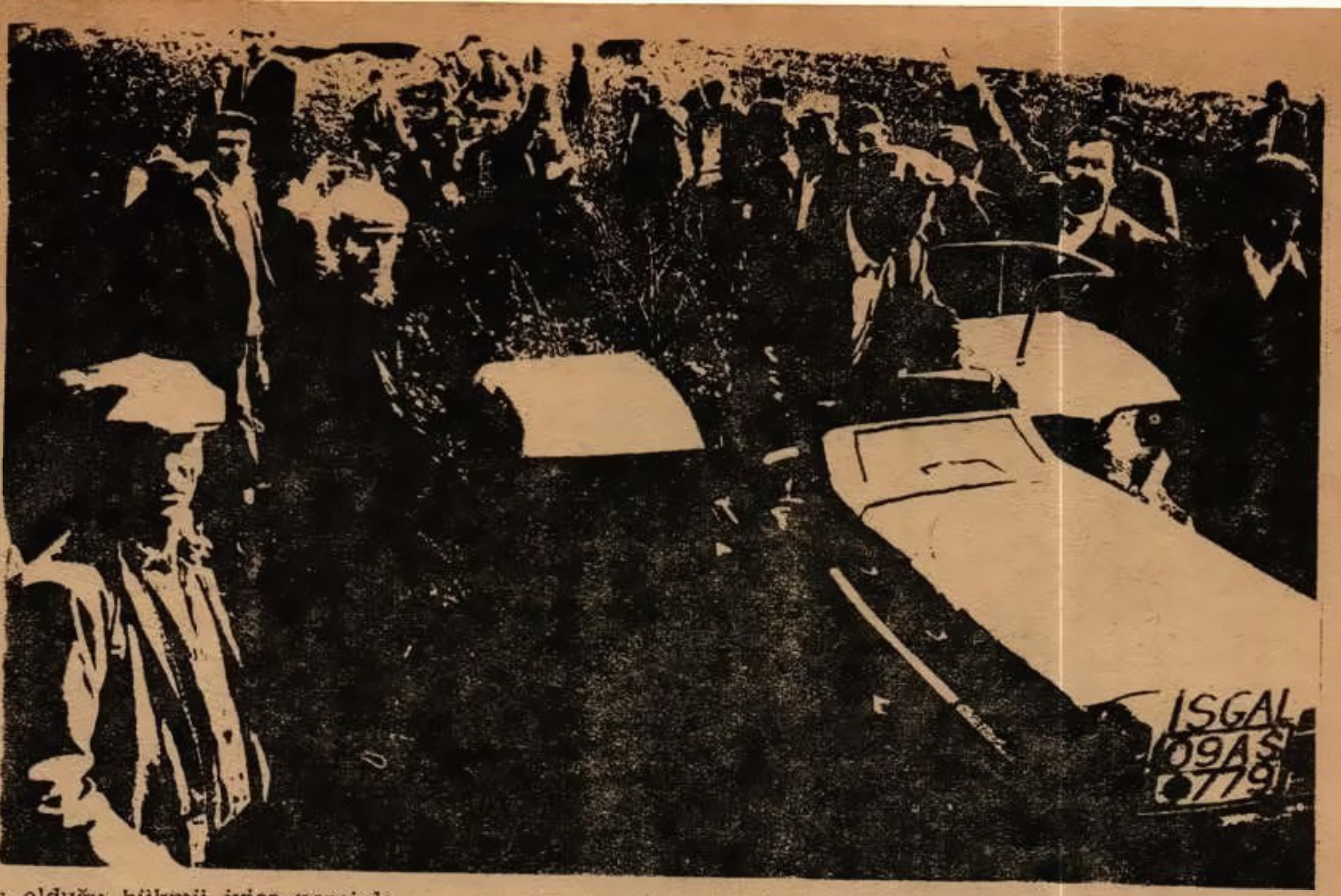
YOKSUL KÖYLÜLERİN KOMİTELERE KESİNLİKLE HAKİM OLMASININ ÖNEMİ

Yoksul köylülerin yönetime kesinlikle hâkim olmaları en önemli mesele olarak karşımızda durmaktadır. Proletarya önderliğinin sağlanması ve devam ettirilmesi ve mücadelenin devrimci bir yönde gelişmesi buna bağlıdır. Reformcu tutumların kesin olarak mahkûm edilmesi ve proleter devrimcilerle köylü arasındaki bağların sağlamlaşması buna bağlıdır. Yoksul köylü durumunda olmamakla beraber sosyalizme inanmış köylü önderlerinin yoksul köylülerle sonuna kadar kader birliği etmeleri için çalışılmalıdır. Burada örnek bir davranış üzerinde durmalıyız. Sosyalist bir köylü arkadaş, hapisteki köylülerin mâneviyatını takviye etmek ve onları eğitmek için jandarmaya kendiliğinden teslim olmuş ve hapse girmiştir.

KÖYLÜ MÜCADELESİ PARLAMENTOCULUĞA AĞIR BİR DARBE İNDİRDİ

Turanlar köylülerinin mücadelesi,

Parlâmentocu fikirleri yerle bir etmiştir. Köylü seçimlerle kurtulamıyacağını bugün daha iyi kavramıştır. AP iktidarının ağaların iktidarı olduğu iyice kavranmıştır. Eskiden AP'nin en çok oy aldığı köyde AP'li kalmamıştır. Sınıf mücadelesi CHP'nin ipliğini de pazara çıkarmıştır. Toprakları işgal edilen ağaların çoğunluğu Germencik CHP teşkilâtına kayıtlıdır ve teşkilâta hâkim durumdadırlar. Bu sebeple CHP hiçbir şekilde köylüden yana çıkamamaktadır. Ecevit'in «Toprak işleyenin, su kullananın» sloganının bir aldatmaca halinde kaldığını köylüler kendi mücadeleleriyle görmüşlerdir. Germencik teşkilâtında azınlıkta olan bazı genç CHP'liler de bu durumdan yakınmaktadırlar. İşgalden sonra köye gelen CHP Genel Merkez Heyeti «oyunuzu bize verin» propagandası yapmış ve köyden ayrılmıştır. Bu olay da CHP'nin ne mal olduğu konusunda köylülerin vermiş olduğu hükmü iyice perçinlemiştir. Toprak reformunu burjuva iktidarın bir hediyesi olarak gören anlayış çökmektedir. Köylüler, ancak devrimci mücadele yoluyla, toprak devrimi yoluyla kendi güçlerine dayanarak kurtuluşa kavuşacaklarını görmektedirler.

Turanlar Köylüleri, ağaların 35 yıldır gasbettikleri toprakları büyük bir coşkunlukla sürüyorlar. Ağaların köylünün emeğini sömürerek aldığı traktöre İşgal adı verilmişiir.

BİR KIVILCIM BÜTÜN BİR BOZKIRI TUTUŞTURUR

Turanlar köylülerinin mücadelesi, Büyük Menderes ve Söke ovasındaki köylerde dilden dile dolaşmaktadır. Daha onlarca köy halkı bu mücadeleden dersler çıkarmış ve tetikte beklemektedir. Köylülerin dediği gibi, **«Bir Turanlar köyünün mücadelesini bastırmak için Germencik jandarması yetmedi. Aydın, Söke ve Nazilli'den takviye birlikler getirdiler. Bütün ova köyleri ayağa kalkarsa, ağaların hali dumandır. Bütün Türkiye köylüleri bizimle beraber, işçiler, gençler ve bütün devrimciler bizimle beraber. Devrim zorlu bir mücadeleden sonra mutlaka zafere ulaşacak. Tedbirlerimizi almalı, hazırlıkları yapmalıyız.»**

Durum budur. Tecrübeler bize önemli görevler yüklüyor. Cesaretle ve devrimci coşkunlukla bu görevleri yerine getirmek için ileri atılmalıyız. Özellikle çelişmelerin en keskin olduğu bölgelerde, Mao Zedung Düşüncesini köylülerin elinde devrimci bir silâh haline getirelim. Toprak devrimini köylülere kavratalım. Bütün hareketleri köylük alanlarda devrimci iktidar hedefine ve en sonunda ülke çapında devrimci işçi — köylü iktidarının kurulması hedefine yöneltelim. Bunun için revizyonist ve reformcu eğilimleri, burjuva devlet tahlillerini yıkalım. Köylük alanlarda özellikle yoksul köylüleri örgütleyelim. Köylü hareketlerini yöneten komitelere yoksul köylülerin kesinlikle hâkim olmasını sağlayalım.

DEVİZYONİZMİ YIKALIM

Kitlelere öğretmen olmadan önce kitlelerin öğrencisi olmalıyız. Köylük alanların esaslı bir sınıf tahlilini ancak sınıf mücadelesi içinde yapabiliriz. Böyle bir tahlili kitaplardan çıkaramayız. Marksizm — Leninizmi canlı bir şekilde uygulamalıyız. Bu meseleleri bugünden âcil bir mesele olarak ele almayan her tutum, en sonunda revizyonizme varır. «Hele şehirlerde duralım, sonra kırlara çekiliriz» fikri, bugün Türkiye'deki en tehlikeli revizyonizmdir. Mihri Belli Kliğinden ayrılarak revizyonizmlerini gizleyeceklerini sanan iki yüzlü unsurların piyasaya sürdükleri kalp teori budur. Köylük alanlardaki mücadele, bu mekanik sıralamayı yapanları beklemez. **Daha bugünden köylük alanlardaki sınıf mücadelesinin ateşi içinde çelikleşmezsek, yarın hangi tecrübe ve örgütlenme ile devrimci mücadelenin daha ileri görevlerini başarabiliriz? Devrimci mücadele bir saksı çiçeği değildir ki, onu ilk önce şehirlerde büyütüp daha sonra köylere götüresin. Devrimci mücadele ve örgütlenme, esas olarak hangi toprakta, hangi iklimde yetişir ve büyürse, o toprak ve iklimin mücadele şartlarına göre dayanıklılık ve tecrübe kazanır, sınıf ilişkilerini ve şartları mücadele içinde kavrar, kitleleri devrimci bir güç haline getirir ve halk savaşı yoluyla düşmanı alteder.** Bütün bu görevler, **daha bugünden** esas ağırlık köylük alanlara verilmek suretiyle ve köylerle şehirlerdeki mücadele halk savaşının gelişmesi hedefine bağımlı bir şekilde yürütülerek yerine getirilir. Köylük alanlardaki mücadeleyle şehirlerdeki mücadele arasındaki bağ, diyalektiktir, mekanik bir burjuva kafasıyla kavranamaz. Proleterya önderliğini, işçi köylü ittifakını, gerici iktidarın parçalanışında şehir ve köylük alanlardaki mücadelenin birbirini tamamlayan rolünü, ancak diyalektik bir kavrayışla anlayabilir ve sınıf mücadelesine uygulayabiliriz. Bugün Türkiye'de «Hele şehirlerde duralım, sonra kırlara çekiliriz» fikri, halk savaşı yolunun en ince ve aldatıcı biçimde inkârı, revizyonizmin en kurnazca ve sahtekârca savunulmasıdır. Bu gibi revizyonist tutumlar tutuşan bozkırın devrimci alevleri içinde kül olup gideceklerdir.

Turanlar tecrübesi bize bir kere daha gösterdi: Halkın devrimci gücüne güvenelim! Halka güvenmez ve köylü yığınlarını devrimci bir güç haline getirmek için çalışmazsak, ya parlâmenter yola düşer veya devlet kuvvetleriyle sosyal barışı savunuruz, ya da kitlelerden kopuk maceracı yollara hevesleniriz. Köylülük içinde bu sapmalara kaynak olacak sınıflar ve fikirler vardır. Bu sebeple kendiliğinden patlak veren köylü hareketleri, bozkır sıcağında kuruyup kalan cılız bir dereye benzer. Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesiyle silâhlanmış, proleterya partisinin yönettiği devrimci köylü fırtınası ise, kudretli bir sel olur, toprak ağaları ve tefecilerin hâkimiyetlerini yıkar, dağıtır.

Felhiye ilçesinin TİP Genel Merkezine cevabı

Proleter Devrimci FETHİYE ilçe örgütünün TİP. Genel Merkezinin kendilerini suçlayan genelgesine verdiği cevap aşağıdadır.

27 Mayıs hareketinin halkımıza kazandırdığı sınırlı demokratik bir ortamda işçi sınıfı partisi olmak iddiasıyla kurulan partimiz şimdi ne haldedir? Son 4. Kurultay halkımızın mücadelesine ne getirmiştir? Bunun tespitini yapmak devrimci hareketimiz için zorunlu bir iştir.

İşçi sınıfı partisi gökten zembille inmez. Durup dururken yerden bitmez. İşçi sınıfı partisi halkın devrimci mücadelesi içinde doğar. Yine halkın mücadelesi içinde gelişir, kök salar ve kitlelerin desteği ve güveni ile iktidara gelir. İşçi sınıfı partisi ideolojik — politik erginliğe ancak karşıt ideolojilerle mücadele ederek kavuşur.

Bu gerçekleri bir yana iten parti; kitlelerden kopuk, kitlelere inanmayan, kitlelere güvenmeyen, kitle hareketlerinden korkan bir tutum içine girmiş, partiye proleter devrimci düşüncenin girmemesi uğruna hâkim sınıflara yakışır bir mücadele vermiştir.

Bunun örnekleri mücadelemiz içinde çoktur. İşte balşıcaları: Zonguldak'ta, Ereğli'de, Karabük'te, Demir — Döküm-de, Sungurlarda, 15 — 16 Haziran şanlı işçi direnişinde, Elmalı'da, Atalan'da, Göllüce'de, son olarak Turanlar'da ve daha bir yığın kitle mücadelelerinde parti kitlelere yol gösterme yerine, bu hareketlerin karşısına çıkmış, bu hareketleri yöneten arkadaşlarımız partiden atılmış, provokasyonlarla bu arkadaşları partiden uzaklaştırma plânları tezgâhlanmıştır. Yine kitle hareketlerini yöneten bu yiğit devrimci arkadaşlar, işbirlikçi iktidarın baskı, zulüm ve işkenceleri altında fedakârca mücadele verirken partinin başına çöreklenen devrim ağaları; bu arkadaşları TİP toplantılarına almamak, içeri girenleri dışarı çıkarmak için hâkim sınıfların zabıta kuvvetlerinden medet umarak onlarla işbirliği yapanlardır.

Tüm bunları partiyi işçi sınıfı partisi durumuna getirmek için mücadele eden ve sizce «MDD» ciler olarak adlandırılan Proleter Devrimcilerle partiyi büyük bir hızla uçuruma götüren parti içindeki revizyonist — oportünist düşüncenin savunucusu devrim ağaları arasındaki mücadele olarak kabul ediyoruz.

Parti içinde Revizyonist — Oportünist düşüncelerin yıkılmasını partinin yıkılması olarak gören sahte sosyalistler, sosyalizme karşı çıkanlar değil midir? Partinin yıkılışını devrimci düşüncenin partiye hâkim olmasında görenler devrim ağalarının ve parlâmento ağalarının partiyi yıktıklarını neden göremiyorlar? Göremiyorlar çünkü kendileri de devrim ağası unsurlardır. Oturunuz partinin geçmişini ve kendi geçmişinizi bir iyice gözden geçiriniz. Hatalarınızı tesbit ediniz. Revizyonist — Oportünist düşüncelerinizden arınarak parti içinde bunun mücadelesini yapınız. Öz eleştirinizi yaparak, hâkim sınıflara dayanrak parti içi iktidarı kazanmanın dürüstçe bir davranış olmadığını açık yüreklilikle kabul ediniz. Bunu düzeltmek için kararlar alınız.

Proleter devrimci yayınlar halkımızın mücadelesine yol göstermekte devrim yolunu aydınlatmaktadır. Proleter Devrimci yayınlar bu yolda en etkin silâhtır. Bu silâhı halkımıza ulaştırmak için kararlar almalısınız. Bunu engelleyen tutumunuzdan vazgeçmelisiniz. Dahası halkımızın geleceği ve zaferi için bütün Proleter Devrimci kararları desteklemek ve bu gibi fikirleri olgunlaştırmak için kararlar almalısınız. Sizlerden devrimcileri partiden uzaklaştırmayı değil, yukarda saydığımız doğruların kabulünü istiyoruz.

Yaşasın halkımızın haklı mücadelesi ve yanlış görüşlerle mücadele eden Proleterler Devrimcileri.

İLÇE BASKANI Halil Emmiler
SEKRETER Kâzım Değerli
İLÇE SAYMANI Cafer Çetin
ÜYE Adil Aslan

50 yıl önce proleterya davası uğruna canlarır

Mustafa Suphi ve Yo
Mücadele Azmimizi

Halk için ölmek Tay dağından da yücedir. Ama faşistler için çalışmak ve sömürenler ve ezenler uğruna ölmek bir tüğden de değersizdir.

Mao Zedung

Ölümlerinin ikinci yıldönümünde TKP'nin bildirisi

Türkiye Komünist Partisi, 1923 yılında, Mustafa Suphi ve yoldaşlarının kahpece katledilmelerinin 2. yıldönümünde onların anılarına bir kitap yayınladı. Bu kitapta, Mustafa Suphi'nin hayat hikâyesi, Mustafa Suphi üzerine yazılar ve Mustafa Suphi'nin kendi yazılarından bazıları yer almaktadır. Aşağıdaki yazı, bu kitaba yazılan giriş bölümüdür.

Başlarken

1921 yılının 28 — 29 Ocağında 15 Türk komünistini Türkiye burjuvazisi Karadenizde boğdu.. Eh! tarih, sınıf mücadelesi tarihidir...

Yoldaş!

Türk proleteryasının ilk şuurlu 15 ölüsünü unutma... Bu küçücük kitap sana onların içlerinden birinin hayatını ve fikirlerini anlatacak...

Mustafa Suphi, bilhassa son senelerini bütün ateşiyle proleteryanın kurtuluşuna vakfı nefs etmiş sağlam bir kafa idi, bir komünistti.

Onun fikirleri senin için istifadelidir. Onun hayatı senin için bir tecrübedir.

Mustafa Suphi ismi, sana son nefeslerini tam bir komünist gibi veren 15 ölüyü hatırlatsın.. Ve her senenin 28 — 29 Ocağında bu kitabı yoldaşlarınla birlikte oku.

Yoldaş, biz sana, Trabzon önünde parçalanıp Karadenize atılan bu onbeş arkadaşını birer birer tanıtmak isterdik, fakat onları öldürenler, onların yedigârlarını ve eserlerini de beraber yok ettiler.

Eh! sınıf mücadelesi ayni zamanda mefküre mücadelesidir. Fakat, biz, bundan acıklanmıyoruz.

Yoldaş, bu onbeş ölü bizim için nihayet onbeş isimsiz komünisttir; ve sen bu isimsiz ölüleri dünyanın her dağında, her köşesinde, her denizinde bulursun! Bu isimsiz ölülerin isimleri, cisimleri renkleri ve dilleri bizim için hiçtir.. Biz her yaşayan işçi kadar, her ölen komünisti de farksız tanırız. Çünkü biz ayrılıksız, sınıfsız bir cemiyet yaratmak istiyoruz.

Yoldaş! İnkılâp uğruna ölülerimiz arttıkça saflarımızı sıklaştıralım çünkü işin tam tatlı yerindeyiz.

Eh! Sınıf mücadelesi hâkimiyet mücadelesi demektir!

Yaşasın genç, müteşekkil, muktedir proleter kitleleri!

(...)

Biz Suphi'nin öldüğü yoldan yürüyoruz.

28 — 29 Ocak 1921 tarihi Türkiye proleteryasının acıklı ve matemengiz bir günüdür.

(...)

TAHRİR HEYETİ

28 — 29 Ocak tarihleri Mustafa Suphi ve ondört yoldaşının kahpece öldürülmelerinin 50. yıldönümüdür. 50 yıl önce bugünlerde Mustafa Suphi ve arkadaşları, halkımızın emperyalizme karşı millî kurtuluş savaşına katılmak üzere Anadolu'ya geldiler. İlk sosyalist devrimin gerçekleştiği, ilk işçi — köylü devletinin kurulduğu Sovyet Cumhuriyetinden geliyorlardı.

Lenin'in önderliğinde kurulan ilk sosyalist devlet, dünya halklarının emperyalist sömürüden kurtuluş mücadelesinin güvenilir dostu olmuştu. Proleterya devleti, Çarlık Rusyasının çeşitli emperyalist devletlerle imzaladığı saldırgan anlaşmaları açıklamış ve hepsini hükümsüz ilan etmişti. İlk sosyalist ülkede toplanan III. Enternasyonal sömürge ve yarı — sömürge ülkelerde gelişen millî devrimci hareketleri, her ülkede proleteryanın siyasî bağımsızlığını kıskançlıkla koruyarak destekleme kararı almıştı.

Rusya'da bulundukları sürece oradaki Türk işçileri arasında çalışan, Sovyet Cumhuriyetinin kuruluşundan sonra proleterya hareketini örgütleyen ve Anadoluyla bağlar kuran Mustafa Suphi ve arkadaşları, hem proleterya hareketini güçlendirmek hem de 1920 de kurulan TBMM hükümetinin yönettiği kurtuluş mücadelesine katılmak üzere Türkiye'ye geldiler. Fakat, Türk burjuvazisinin emperyalizmle her an uzlaşmaya hazır unsurları, proleterya hareketinin güçlenmesini önlemek amacıyla Mustafa Suphi ve arkadaşlarını tarihin kaydettiği en kahpe bir cinayete kurban ettiler.

Mustafa Suphi ve arkadaşları, proleter devrimci hareketimizin, sağlam proleter enternasyonalist geleneğinin temellerini attılar. Onlar, emperyalizme karşı savaşta sosyalist ülkelerle ezilen halkların ve ulusların birliğinin: sosyalizm için savaşta bütün ülkeler proleteryasının birliğinin emrettiği görevleri hayatları pahasına yerine getirdiler. Bütün devrimcilere örnek oldular.

Mustafa Suphi ve arkadaşları, her türlü zulme göğüs gererek yılmadan mücadele ettiler. İşçi sınıfının ve tüm halkın kurtuluşu uğruna seve seve canlarını verdiler. Bütün devrimcilere örnek oldular.

Mustafa Suphi ve arkadaşlarının katledilmesi, proleterya hareketine ağır bir darbe indirdi. Ama Türkiye proleteryasının devrim mücadelesi asla sona ermedi. Elbette ki, devrim mücadelesi düz bir hat şeklinde ilerlemeyecek, geçici yenilgilerle dolu, inişli, çıkışlı ve dolambaçlı bir yol izleyecektir. Ama zafer eninde sonunda halkındır. Başkan Mao diyor ki: **«Sosyal mücadelede ileri sınıfı temsil eden kuvvetler bazan yenilgiye uğrarlar. Bunun sebebi, görüşlerinin yanlışlığı değil, mücadeleye giren kuvvetler arasındaki dengede bunların o gün için gerici kuvvetler kadar güçlü olmamasıdır. Onun için bunlar, geçici olarak yenilgilere uğrarlar, ama eninde sonunda zafer onlarındır.»**

Mustafa Suphi şöyle diyordu: «Millî kurtuluş savaşı ergeç sınıf mücadelesine dönüşecektir. Eğer böyle olmazsa, emperyalizmi altedemeyecektir. Çünkü dış ve iç düşmanlar henüz güçlüdür. Onlar ancak işçiler ve köylüler ayaklandırılarak, dünya çapında Sovyet Cumhuriyetinin dostluğuna dayanılarak altedilebilir.» Mustafa Suphi'nin sözleri bugün de doğrudur. Halkımız emperyalizme karşı savaşını ancak proleterya önderliğinde sınıf mücadelesi ve sosyalist ülkelerle dostluk temeline dayandırarak zafere ulaştırabilir.

Mustafa Suphi ve yoldaşlarını ölümlerinin 50. yıldönümünde mücadeleye olan azmimizi bir kat daha arttırarak devrim için canını seve seve veren bu ilk şanlı şehitlerimizin yolunu izlemeye andiçerek anıyoruz.

Mustaf^ Suphi'nin Hayatı

M. Suphi 1883 de doğdu. İstanbul Hukuk ve Paris Siyasî İlimler Okulunu bitirdi. Paris'te bitiriş tezi **Türkiye'de İtibarı Ziraî Teşkilâtının Hal ve İstikbali** adını taşıyordu. Bu arada bir yandan Tanin gazetesinin muhabirliğini yaparken işçi örgütlerini sendikaları vb. inceledi.

1908'de Türkiye'ye döndü. Çeşitli gazetelerde yazılar yazdı. Üniversitede hukuk ve iktisat hocalığı yaptı. 1912 den itibaren Türkiye işçi ve köylülerini yok yere kırdıran emperyalist savaşlara karşı çıktı ve ittihatçılarla mücadeleye başladı. Bu tarihte **Millî Meşrutiyetperver Fırkası'**nı kurmak için **İfham Gazetesi**ni çıkarmağa başladı.

Bunun üzerine 1913 yılında Sinop'a sürüldü. Ancak, oradan kaçan bir gruba katılarak Rusya'ya gitti. Birinci Emperyalist Evren Savaşı başlayınca bu kez Çar Hükümetince Falrga'ya sürüldü. M. Suphi burada sürgün işçiler arasında mücadelesine devam etti. İşçilere siyasî bilinç vermeğe çalışırken aynı zamanda onlarla pratik hayatın içinde demiryollarında işçilik yaparak kaynaştı.

Büyük Ekim Devriminden sonra Moskova'da ilk Türk Komünist gazetesi Yeni Dünya'yı çıkardı. Bu gazete devrim sırasında Moskova'ya gelen Türk işçilerinin Tatar devrimcilerle kol — kola vererek ortaya çıkardıkları bir yayındır.

25 Temmuz 1918 de Moskova'da **Türk Sol Sosyalistleri'**nin Birinci Kongresini açtı. Daha sonra bu kongre Türk komünist teşkilâtını doğurdu. Bu teşkilât 1919 Mart ayında Moskova'da toplanan Beynelmilel Müşavere Meclisine, Üçüncü Enternasyonal'in Birinci Kongresine bir, İkinci Kongresine iki temsilci ile katıldı ve gelecek kongrelere dört reyle katılma hakkını kazandı.

Türkiye komünist teşkilâtı ilk olarak Moskova, Kazan, Samara, ve Saratov'da faaliyette bulundu. Daha sonra Kırım'da Kırım Müslüman Komünistler Ülke Bürosu ve bir parti okulu açıldı. Ayrıca Beynelmilel Şark Alayı adındaki askerî güç de oluşturuldu. Yine Kırım'da Türkiye'ye de gönderilen **Yeni Dünya ve Kırım Haberleri Gazeteleriyle Kanunu esasî ve İştirakiyyun Programı** adlı eserler basıldı. Kırım'ı Vrangel orduları işgal edince teşkilât 1919 Mayıs ayında Odesa'ya taşındı. Burada çeşitli beyannameler ve **Üçüncü Enternasyonal Manifestosu** yayınlandı ve Türkiye'ye gönderildi. Yine Odesa'dan birçok teşkilât mensubu Türkiye'ye geçti. M. Suphi murahhas olarak Rusya'da kaldı.

Anadolu'da Kurtuluş Hareketi başlayınca M. Suphi yurda dönmek için harekete geçti. Ancak Taşkent'te bir süre kalmak zorunda kaldı. Burada **Beynelmilel Şark Şûrası** adında bir kuruluş oluşturdu. Ayrıca Türkistan Cephesi Başkumandanlığı nezdinde **Türk Kızıl Askerleri'**nden oluşan bir askerî kıta kurdu. Bu güç sonra Teşkilât merkezi ile birlikte Bakû'ya nakledildi (1920)

Bakû'da daha önceki eski ordudan başka yeni bir ordu teşkiline gidilip, iç Rusya'ya esir Türkleri toplamak için adam salındı ve Azerbeycan'da Türkler için seferberlik ilân edildi. Ancak Moskova'daki Anadolu elçiliğinin vekili olan İbrahim Tali Bey'in «Türkiye'nin adama ihtiyacı yoktur. Ancak silâh ve cephaneye ihtiyacı vardır» demesi üzerine Anadolu hareketiyle sürtüşme çıkmaması için seferberlik durduruldu. Böylece 20.000 civarında bir ordu emperyalistlere karşı dövüşmek için yurda gönderilemedi.

Merkez Bakû'dayken ayrıca İstanbul, Zonguldak, Trabzon ve Nahcivan şubeleri de çalışmaktaydı. Bakû'da siyasî bir okul açıldı. 10 Eylül 1920 de 74 delegenin katılmasıyla Birinci ve Umumî Türk Komünistleri Kongresini topladı. Bu kongrede Türkiye Komünist Fırkası tüzük ve program tasarısı tartışılıp kabul edildi.

M. Suphi 1921 Aralık ayında TBMM hükümetinin daveti üzerine Türkiye'ye geldi. Kars'ta resmî kişilerce gösterişle karşılandı. Ankara'ya hareket ettiğinde yol boyunca tertiplerle karşılaştı. Bu tertipleri İttihatçıların düzenledikleri muhakkaktır. Erzurum'dan Trabzon'a götürüldü. Trabzon'da da kendisine karşı tertipler düzenlenmişti. Mustafa Suphi ve onbeş yoldaşı, emperyalist ajanı Kayıkçı Kâhyası Yahya ve adamı Küçük Talât tarafından bir motora bindirildiler. Güya İnebolu'ya götürüleceklerdi. Ama yolda, motora bir başka motor yanaştı. Açıklarda M. Suphi ve arkadaşları süngü ve kurşunlarla kahpece öldürülerek denize atıldılar.

Bu olayın açıkça kimler tarafından tertiplendiği karanlık kaldı. Ama şu veya bu kişi önemli değildir. Belli olan şu ki: M. Suphi ve arkadaşlarını öldürten burjuvaziydi.

TBMM. hükümeti bu olayı incelemek zorunda kaldı. Kayıkçı Kâhyası Yahya Sivas'ta muhakeme edildi. Ama burada beraat ettirildi. Bu şahıs İttihatçıların sadık bir köpeği idi. Emperyalistlerin safında olduğuna şüphe yoktur. Ama belgeler incelendiğinde görülmektedir ki: Kayıkçı Kâhyası Yahya bu işi yalnızca yapmamıştır. Çünkü kendisine birçok baskı yapıldığında «her şeyi açıklayacağını» söylemekle gizli işbirlikçilerini tehdit etmiştir. Sonunda bu adamı da konuşur diyerek vurdurdular.

İşte M. Suphi'nin kısaca hayatının hikâyesi bundan ibarettir.

verdiler

daşlarının Anısı Çelikleştiriyor

Mustafa Suphi'nin attığı şiarlar

Britanya haydutları artık mazlum şarkı aldatamaz. Hain düşmanların eli ayağı titremeğe başladığı şu zamanda yakın şark elbette yolunu şaşırmayacaktır. Mazlumlar zalimlerini tanımayacak kadar sersem değildir.

Bugün edilecek hata şarka hiyanetle müsavidir.

***

Kanlarını şimdiye kadar kendi cellâtlarının hâkimiyeti için döken; Türkiye amele, rençber ve askerleri bundan sonra öz hürriyet ve hâkimiyetleri uğrunda çarpışacaktır.

***

Yaşasın garp ve şarkın çalışkan ve makhur sınıflarını kardeşlikle birleştiren üçüncü enternasyonal!

Yaşasın bütün istismarcı sınıfları yeryüzünden kaldırmak şiarıyla yükselen içtimai inkılâp!

***

Proleterya için hayat ve şeref azim ile birliktedir.
Ölüm ve mezellet miskinlik ve perişanlıktır.

Sosyalist Kurultay

Türkiye Proleter Devrimcileri Avrupa Örgütü Sosyalist Kurultayı Destekliyor

Yurtdışındaki Türkiyeli devrimcilerin örgütü Türkiye Proleter Devrimcileri ve İşçi — Köylü Çalışma Komiteleri geçen ay bir bildiri yayınlayarak Sosyalist Kurultay'ı desteklediklerini açıklamışlardır. Bildiride, halkımızın gelişen mücadelesi karşısında emperyalizmin ve işbirlikçilerinin düştüğü korku ortaya konmakta ve bunların faşizme yönelme çabaları mahkûm edilmektedir:

«Türkiye halklarının devrimci mücadelesi onların bu heveslerini kursaklarında bıraktıracak, ne türlüsü gelirse gelsin devrimci halk iktidarı yolunda ilerleyen sınıf mücadelemiz durmayacaktır» denildikten sonra, kesin zafer için devrimci bir partinin gerekliliğine işaret edilmektedir. Bildiri şöyle devam etmektedir:

«Bu nedenle bizler, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde çalışmakta olan Türkiyeli işçilerin Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesi temelinde kurulmuş tek örgütü TÜRKİYE PROLETER DEVRİMCİLERİ ve 13 şehirde faaliyet göstermekte olan İŞÇİ — KÖYLÜ ÇALIŞMA KOMİTELERİ olarak, Proleter Devrimci AYDINLIK'ın ve İŞÇİ — KÖYLÜ Gazetesinin SOSYALİST KURULTAY çağrısını bütün gücümüzle destekliyoruz. Bu çağrıya uymayı bütün SOSYALİST kadro, örgüt ve kişilerce yerine getirilmesi gereken bir görev kabul ediyoruz.»

«SOSYALİST KURULTAY ülkemizde gelşen sınıf mücadelesi içinde ortaya çıkmış devrimci kadroların devrimci düşünce temelinde birleşmeleri olanağını sağlıyacaktır. SOSYALİST KURULTAY dostla düşman arasındaki, doğru fikirlerle yanlış fikirler arasındaki, proleter sosyalizmi ile küçük burjuva sosyalizmi, reformizm, revizyonizm arasındaki ayrılığın sınırını açık ve kesin olarak çizmemizi sağlıyacaktır.»

«Yaşasın halkımızın devrimci mücadelesi!

«Yaşasın SOSYALİST KURULTAY!»

TÜRKİYE PROLETER DEVRİMCİLERİ Merkez Yürütme Kurulu adına Deniz Kavukçuoğlu İŞÇİ KÖYLÜ ÇALIŞMA KOMİTELERİ Federal Almanya: Frankfurt/a. M., Heidelberg, Köln, Münih, Münster, Nürberg, Saarbrücken, Stuttgart, Batı Berlin, Fransa: Paris, Hollânda: Venray, İsviçre: Bern, Lozan.

Zulme karşı mücadele edelim

(Baştarafı sayfa 2 de)

Yurttaşlar!

Hâkim sınıflar can çekişmektedir. Bu baskı ve zulüm tedbirleri onların son çırpınışlarıdır. Can çekiştiği için daha saldırgan ve vahşidir. Yıkılmaktan kurtulmak için faşist diktatörlük peşinde koşmaktadır.

Hiç kimse onları yıkılmaktan kurtaramaz. Zulmün ebediyete kadar sürdüğü görülmemiştir. Halklar yenilmez. Gerçekte güçlü olan kitlelerdir, halklardır. Bir avuç sömürücü asla güçlü değildir.

Bunun için:

Faşist diktatörlük teşebbüslerine karşı tek bir yumruk gibi duralım. Birleşelim. Baskı tedbirlerine, zulüm kanunlarına karşı mücadele edelim.

Zafer mutlaka halkımızın olacaktır.

Birlikte mücadelemizden güneş doğacaktır.

Türkiye İşçi Partisi Van İl Yönetim Kurulu

Abone arkadaşlar

Proleter Devrimci Aydınlık'ı bu sayıdan itibaren haftalık olarak çıkartmağa başlıyoruz. Dergiye daha önceden abone olmuş bulunanların abonelik süreleri, bir aylık sayı beş haftalık sayıya karşılık sayılarak değiştirilmiştir. Bunun dışın- yeni abone olacaklar için de abonelik şartları şu şekilde tesbit edilmiştir:

	Bir Yıllık	Altı Aylık
Yurt içi	40 Lira	20 Lira
Avrupa ve Orta Doğu (Uçakla	90 Lira	45 Lira
Diğer ülkeler (Uçakla	150 Lira	75 Lira

Adres : Adakale Sokak 28/1, Kızılay — Ankara

Mustafa Suphiden seçme yazılar

Emperyalist Savaşlar

Bundan hemen on sene önce bizler: Hükümetçi ve köylü sosyalistler, minimalist asgari milletçiler, federalistler... Kısaca Türk gençliğinin, saldırgan şöven İttihat ve Terakki siyasetine karşı ayaklanan kısmı, bir yandan ülkeyi ve köylü halkı felâketten felâkete sürükleyici savaşlara son vermeye çalışırken, öte yandan Anadolu'ya hayat verecek çağdaş devrimci gelişmelere zemin ve yol arıyorduk. Bu gelişme, bizim partimizce içeride Makedonyalıların, Arnavutların, Arapların, Kürtlerin, Ermenilerin... vb. medeniyet, egemenlik ve hattâ bağımsızlıklarına gelişmeleri oranında yol vererek, hür milletlerin hür birliği halinde — ulusal dayanışmalar oluşacaksa, dışarıdan da Alman ya da İngiliz emperyalizminden değil, uluslararası işçi hareketine dayanarak kuvvet alabilecektir.

Tarihi Görev — 1920

Sömürgeler Meselesi

Komünist Partisi, devrim hareketinin yeni girdiği gelişmemiş ülkelerde, emperyalizme karşı varlığını savunan milli kuvvetleri destekleyerek, bunun yanında genel olarak kapitalist idareye karşı sınıf mücadelesi bilincinin işçi sınıfı içinde derinleştirilmesine çalışmalı ve herhalde örgütün bağımsızlığını korumalıdır.

(1. Türk Komünist Fırkası Kongresinde karar Halinde Kabul Edilen Müstemlekeler ve Milletler Hakkındaki M. Suphi'nin Mütalâası — 1920)

Kurtulus Savaşı

Biz Rusya, Türkistan ve Kafkasya'de olduğu gibi, Türkiye'de de başlayan mücadeleyi Avrupa emperyalizmine karşı, evrensel bir nitelik ve mânada anlıyoruz. Fakirlik ve sefalet altındaki Türkiye ve Doğu ülkelerindeki ayaklanmalar Millî Müdafaa şiarıyla başlasa bile, dünyayı saran zulüm ile çarpıştıkça ezilen işçi ve köylü sınıflarının gönüllerini fetheden devrim hareketlerinin az zamanda uluslararası düzeye geçmesi bir zorunluluktur. Ve zaten bu böyle olmasa muazzam Avrupa kapitalizmine karşı yükselen herhangi bir milli müdafaa dünya çapında desteğe hakkıyla kavuşamayacak, iğrenç bir iflâsa mahkûm olacaktır.

Onun için, biz Türkiye'de milli müdafaa şeklinde başgösteren ayaklanmaya ortak düşman tarafından bu hareketin söndürülmesine yol vermemek için her türlü yardımı (bu yardım bağnaz milliyetçilere olsa bile) tarihin bize yüklediği bir görev olarak biliyoruz.

Tarihi Görev — 1920

Huzur plânı

(Baştarafı Sayfa 2 de)

ni, bunun için de devrim yapmak lâzım geldiğini söyliyerek kandırdılar. Komünistliği Rusya da kurduktan sonra kurtarmak istedikleri bu köylüleri fırınlarda, sürgün kamplarında öldürdüklerini bilirsiniz veya büyüklerinizden duymuşsunuzdur...

... Seni kardeşine düşman etmek için sen Kürtsün, sen lazsın, sen Abaza, Çerkes veya sen alevisin; işte sen laz olduğun için hükümet sana elini uzatmıyor... Sana kürtsün lazsın diyenlerin sen Türklüğünden şüphelen. Onlar milleti bölmek için bu yalanları söylüyorlar. Hepimiz Türküz ve kardeşiz. Bunlar onların uydurmalarıdır böyle şeyler yoktur.

... Hükümetin doğu illerini ihmal ettiği yalanını söylerler... Bugün de memleketimiz doğunun kalkınması için ayrı bir çalışma programı yapmıştır. Memleketimizin diğer yerleri gibi hükümetimizin yardım eli imkânları doğunun da hizmetindedir...

...Bu delikanlılara kapınızı kapatın... Onların milliyetinden, dininden şüphelenin ve kovun...

... Unutmayın ki, sizin hakiki dostunuz sizlerin seçtiği hükümetlerdir.. Sizin dertlerinize dünde bugün de, yarında sizlerin seçtiğiniz veya seçeceğiniz hükümetleriniz en iyi çareyi bulacaktır.

Toprak İşleyenin Su Kullananın:

Bu tekerleme ile, başkalarının toprağında ücretle çalışan köylülerin kendi malı olmayıp başkalarının olan toprakları zorla işgal edip ona sahip olmalarını istemekte, böylece bir kanunsuzluk ve çatışma yaratılarak kardeş kanı dökülmesine çalışılmaktadır...

Amerika Defol :

... Amerikayı hiç sevmezler. Amerikanın Türkiyeyi sömürdüğünü ileri sürerler ve bunun için Amerika ile kurmuş olduğumuz dostluğun bozulmasını isterler.

Köylü kardeşler, bugün Amerika dünyanın en zengin, en ileri ve en güçlü devleti.

tartışma

İçinde bulunduğumuz dönemde, bütün sosyalist çevre ve grupların bir araya gelerek, ortak mücadele verilmesi konusunda görüşmeleri ve toplumdaki bütün ilerici güçlerle ortak bir cephe kurularak, faşist gelişmelere karşı mücadele yollarını araştırmaları zorunludur. Bu, belki de Türkiye sosyalist hareketi için bir dönüm noktası olabilecek ölçüde önemli bir gelişmeye yol açabilir. En azından mevcut grupların aralarındaki ayrılıkları açık seçik koymalarını ve birleşmek için gerekli olan bu meselenin çözümünü sağlayabilir. Herhangi bir yanlış anlamaya yer vermemek için hemen şunu belirtelim: Demokratik mücadelede faşizme karşı birleşik cephenin kurulması için Türkiye sosyalist hareketi içinde boygösteren grup ve kliklerin bir araya gelmeleri gerektiği yolundaki görüşümüzün, uzlaştırıcı olmak gibi bir gariplikle uzaktan yakından ilgisi yoktur. Amacımız ayrı görüşler savunan grup ve kliklerin, kendi görüşlerinden taviz vererek birleşme yoluna gitmelerini önermek değil, fakat bunların hepsinin birden, içinde bulundukları Türkiye sosyalist hareketini boy hedefi olarak karşısına alan gerici siyasal iktidarın faşist baskılarına karşı ortak ve hattâ bir merkezden yönetilecek bir mücadele plânını çizebileceklerini, bunun zorunlu olduğunu göstermektir. Unutulmamalıdır ki, birbirlerine can düşmanı olan bunca burjuva partileri kendi aralarındaki sınıf çelişmelerinin keskinliğine rağmen sosyalizme karşı birleşebilirken, sosyalizm kavgasına girmiş bulunan grupların bir araya gelememeleri kadar saçma bir şey olamaz.

Recep Kandil — İZMİR

Polonya'da işçi sınıfının mücadelesi

Geçtiğimiz yılın Aralık ayında Polonya'nın Gdansk şehrinde liman işçilerinin başlattığı ayaklanma derhal bütün Baltık şehirlerine yayılarak Polonya'daki rejimi temellerinden sarstı. İşçilerin, geniş emekçi kitlelerin, öğrencilerin ve hattâ ev kadınlarının giriştiği mücadele, revizyonist yönetici klik tarafından kanla bastırılmak istendi. Kanlı olaylarda 34 kişinin öldürüldüğü ve yüzlerce yaralının bulunduğu resmen açıklandı. Aralık işçi mücadelesi sonunda **iktidardaki Birleşik İşçi Partisine** hâkim olan klik parçalandı. Olayları «Karşı devrimcilerin ve serseri güruhlarının hareketi» olarak göstermeye çalışan Gomulka ve adamları istifa etmek zorunda kaldılar. Gidenlerin yerini Gierek Kliği aldı. Ancak, Gomulkacılığı doğrudan devam ettiren bu yönetimin de kolay günlerin beklemediği anlaşılmaktadır. Çeşitli Baltık şehirlerindeki tersanelerde işçiler birbiri ardından protesto gösterilerine ve işi yavaşlatma hareketlerine girişmektedir. Ocak ayı sonunda Gdansk ve Szczecin'de genel grevlere gidilmiştir.

Polonya işçilerinin Aralık ayaklanmasının ve devam etmekte olan direniş hareketlerinin ilk sebebi hayat pahalılığı ile temel ihtiyaç maddelerine yapılan zamlardır. Polonya, geçtiğimiz yıl sonunda ciddi iktisadi güçlüklerle karşılaştı. 1970 yılı, tarımsal üretim bakımından da felâketli bir yıl olmuştur. Bu buhranları halkın sırtına yüklemek için Polonya Bakanlar Kurulu, Aralık ortasında 46 maddenin fiyatlarına büyük zamlar getirdi. Bu karara göre: et'e yüzde 19, ekmeğe yüzde 24, peynire yüzde 25, ayakkabıya yüzde 23.8, yünlü — pamuklu eşyaya yüzde 14,5 kömüre yüzde 10 — 14 oranında zam yapıldı. Kararın, her ailenin masraflarında yüzde yirmi civarında bir artış getireceği hesaplanmaktadır. Kuzey Polonya'nın sanayi kesimlerinde her iş kolundan binlerce işçinin kızıl bayraklar taşıyarak ve Enternasyonal'i söyliyerek öncülük ettiği kitle hareketlerinin sebebi budur. Ancak, şiddetli öfkenin ve sert protestoların tek ve asıl sebebi bu değildir. Bu, Polonya halkının uzun mücadelelerle elde ettiği sosyalist kazançları bir bir tasfiye ederek, yeni burjuvazinin iktidarını kuran revizyonist yönetici kliğe karşı yıllardır biriken öfkesinin ifadesidir. 1956 yılında Polonya'da ve Sovyetler Birliğindeki reformist ve revizyonist grupların entrikalarıyla iktidara gelen Gomulka kliği, yeni burjuvazinin temsilcilerinden meydana gelmekteydi. Bu klik, içte fiyatların pazarın kendiliğinden gelen taleplere göre ayarlanması, «İşletmelerin kendi kendini yönetmesi» gibi «İktisadi reformlar» yaparak, çalışmaya göre gelir dağıtımı ilkesinin yerine her yolla zenginleşme şeklindeki kapitalist dağıtım ilkesini geçirerek, sosyalist ekonominin Marksist — Leninist ilkelerini yıkmıştır. Yeni burjuvazinin işçi sınıfını sömürerek âzami kâr sağlaması için gerekli şartları yaratmıştır. Resmi Polonya istatistiklerine göre, el sanatları dışında, özel sanayi kesiminde 200.000 işçi kapitalist baskı ve sömürü şartları altında ezilmekte, bir o kadarı da özel ticaret kesiminde çalıştırılmaktadır. Bugün Polonya'da serbestçe «icrai sanat» eden 50.000 dolandırıcı vardır. Karaborsacıların sayısı ise 200.000 civarındadır. Varşova'da kamu kesimine ait ticari birimlerin yüzde 30'u özel sermayenin elindedir. Sosyalist plânlama bir kenara bırakılarak Parti ve devlet yetkilileriyle işletme yöneticilerinin ceplerinin doldurulması esas hedef haline gelmiştir. Nova — Huta demir — çelik tesislerinde bir müdür ayda 20.000 zloti alırken, bir işçinin eline geçen sadece 2.000 zlotidir.

Kapitalizmin gelişmesi Polonya'nın köylük bölgelerinde daha da hızlı olmuştur. İktidarın revizyonistler tarafından gaspedilmesiyle, tarım kooperatifleri ortadan kaldırıldı; zengin köylülerin (Kulakların) ve toprak ağalarının hâkimiyeti için bütün şartlar yaratıldı. Gomulka şöyle diyordu: «Toprak reformu ile köylülere verilmiş topraklar da dahil olmak üzere, toprağın alım satımı ve miras üzerindeki kısıtlamaların kaldırılması gereklidir.» Bu yolun sonunda ulaşılan noktayı bir Polonya revizyonist gazetesi şöyle açıklıyor: «Polonya'da özel çiftlikler toplam ekili arazinin yüzde 85 ini kapsamaktadır.» Bugün milyonlarca Polonya köylüsü, Kulaklar, yeni burjuvazi ve gerici Katolik Kilisesi tarafından insafsızca sömürülmektedir. Gierek, Polonya halkına karşı Katolik Kilisesiyle işbirliğini artırmakta, daha önce alınmış imtiyazları geri vermektedir.

Böylece Gomulka ve adamları, Sovyet revizyonist yöneticilerinin baskısı altında ve onların örneğini izleyerek her alanda kapitalizmi geri getirdiler. Ülke ekonomisini Sovyet ekonomisinin kötü bir kopyası haline getirdiler. Bir zamanların tarım ve hayvan ürünleri ihracatçısı Polonya, bugün yılda iki milyon ton tahıl ve hayvan yemi ithal eden bir ülkedir. Sovyet sosyal emperyalizminin elinde uzun süreden beri bir siyasi hâkimiyet ve iktisadi yağma aracı haline gelmiş bulunan KOMEKON içindeki «İşbölümü», Polonya ekonomisini bir sömürge ekonomisi haline getirmiştir. Bu gerçeklere Polonya halkının sırtından Federal Almanya, Krupp törstü vb. ile yapılan anlaşmaları ve «Dünya Bankası» ile girişilen sıkı fıkı ilişkileri de eklemek gerekir. Yani iç kapitalist sömürü, ondan daha da şiddetli bir dış sömürü ile tamamlanmaktadır.

Gomulka kliği başından itibaren Kruşçev — Brejnev revizyonizminin en sadık bir takipçisi ve savunucusu olarak Marksist — Leninistlere, özellikle Çin Komünist Partisine ve Arnavutluk Emek Partisine saldırmaktan hiçbir zaman geri kalmamıştır. Polonya yöneticileri Çekoslovakya'ya yapılan askeri müdahalede önemli rol oynamıştır.

Polonya'da sosyal ve siyasi buhran derinleşmiştir. «İşsizlik, enflâsyon, hayat şartlarının zorlaşması, iç çelişmeleri keskinleştirmiştir.» Aralık ayaklanması, zengin bir devrimci geleneğe sahip olan Polonya halkının gitgide daha bilinçli ve kararlı bir mücadele sürdürdüğünü gösteriyor. Polonya'nın emekçi kitleleri, uzun yılların kazandırdığı acı tecrübelerle bütün kötülüklerin revizyonist yöneticilerin izlediği halk düşmanı politikadan doğduğunu görüyor. Polonya işçi sınıfının ve halkının öncüsü, gerçek Marksist — Leninist **Polonya Komünist** Partisi uzun bir süredir gizli olarak revizyonist diktatörlüğün yıkılması için mücadele vermektedir. Varşova'da illegal olarak yayınladığı organı **Czerwony Sztandar** kitlelere devrim yolunu göstermektedir. Polonya Komünist Partisi Merkez Komitesi 16 Aralık tarihli bildirisinde şunları belirtiyordu:

«Burjuvazinin temsilcisi Gomulka kliği, işçi sınıfına ve halka saldırdı. Birçok işçi öldü ve yaralandı. Polonya işçi sınıfı bunu hiçbir zaman unutmayacaktır. Polonya Komünist Partisi Merkez Komitesi, Gomulka'nın burjuva diktatörlüğüne karşı ölüm kalım mücadelesinde liman işçileriyle ve bütün Polonya proleteryasıyla omuz omuzadır. Gdansk'daki toplar ve tanklar, Gomulga kliği ile Polonya işçi sınıfı arasındaki uçurumu açtı, bu uçurum burjuva diktatörlüğünün mezarı olacaktır.

«Gdansk'da başlayan son işçi gösterileri büyük önem taşır. Ancak bu mücadelenin sonu değil, başlangıcıdır. İktidar mücadelesinin ilk aşamasıdır. İlerdeki mücadeleye ışık tutacak bir adımdır.»

Aralık mücadelesi sonunda Gomulka devrildi. Bir teknokrat olan yeni Birinci Sekreter E. Gierek, yaptığı ilk televizyon konuşmasında Birleşik İşçi Partisinin Sovyet revizyonizminin yolundan gideceğini alenen açıkladı. Ancak, tarihi görevinin bilincinde olan işçi sınıfı ve emekçi kitleler, gerçek Marksist — Leninistlerin öncülüğünde Polonya'da devrim yolunda ilerlemeye devam edecektir. Polonya'da ve revizyonistlerin hâkim olduğu diğer ülkelerde işçi sınıfı diktatörlüğü yeniden kurulacaktır. Bunu hiçbir güç engelleyemez.

Kamboçya Halkı Emperyalizmin uçaklarını yok etti

PNOM PENH HAVAALANINI AYDINLATAN BU ALEVLER, ZAFERE İLERLEYEN HALK SAVAŞININ ALEVLERİDİR

Mart 1970 deki karşı — devrimci darbenin üzerinden daha bir yıl geçmeden Kamboçya halkı zafer üzerine zafer kazanmaktadır. Geçen hafta içinde Kamboçya Milli Birlik Cephesi savaşçıları bir genel saldırıya girişerek, gerici Lon Nol — Sirik Matak hükümetinin hava kuvvetlerinin yüzde 95'ini yok ettiler. Gericilerin elinde bulunan havaalanlarını kullanılmaz hale getirdiler. Bir günde gericilerin 500 den fazla askerini öldürdüler. Pnom Penh'deki gerici Güney Vietnam hükümetinin elçiliğini dinamitlediler. Kurtuluş mücadelesi yürüten halka karşı kullanılmak üzere depolanmış 16.000 napalm bombası imha edildi. Gericilerin başkenti Pnom Penh'de girişilen son harekâtta imha edilen bombalar günlerce yandı. Pnom Penh havaalanını aydınlatan bu alevler, zafere ilerliyen halk savaşının alevleridir.

Geçen yılki gerici darbeden sonra, Kamboçya Devlet Başkanı Sihanuk, o güne kadar sürdürdüğü tarafsızlık politikasının hatasını kavradı. Pekin'de bir milli cephe hükümeti kurdu. Ülkedeki bütün ilericileri bu cephede birleşmeğe çağırdı. Sayıları kısa zamanda yüzbinlere ulaşan Milli Kurtuluş Silâhlı Kuvvetleri ortaya çıktı. Emperyalist basın bu kuvvetleri Vietkong ya da Kuzey Vietnam birlikleri olarak tanıtmağa çalışıyor. Fakat bütün dünya halkları biliyor ki, savaşanlar silâha sarılmış Kamboçya halkıdır.

Kamboçya halkı bu mücadelesini bütün Güney Doğu Asya halklarıyla omuz omuza yürütüyor.

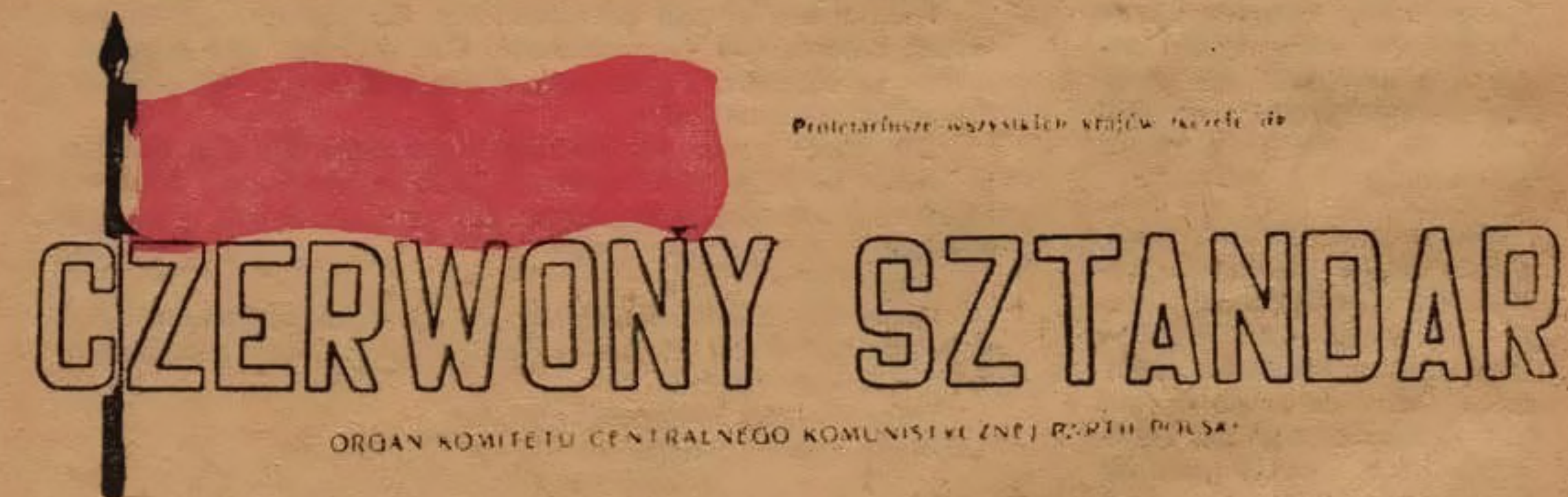
Başta Çin Halk Cumhuriyeti olmak üzere bütün sosyalist ülkeler ve ilerici hükümetler gerici Lon Nol — Sirik Matak hükümetiyle ilişkilerini kestiler ve Kamboçya Milli Birlik Cephesini Kamboçya'daki tek meşru güç olarak tanıdıklarını ilân ettiler. Sovyetler Birliğinde iktidarda bulunan burjuva revizyonist klik ise hâlâ Lon Nol hükümetini tanıyor. Kamboçya Milli Kurtuluş Silâhlı Kuvvetleri Pnom Penh'e saldırırken, Sovyet revizyonistlerinin temsilcileri hâlâ oradaydılar. Sovyet gericileri başta Çin Halk Cumhuriyeti olmak üzere sosyalist ülkelerin ve ilerici hükümetlerin Kamboçya halkına yardım etmesini bir «macera» olarak niteliyorlardı. (Bak Proleter Devrimci AYDINLIK. Sayı 21 S. 180 (Gelişen halk savaşı neyin «macera» olduğunu ve halk savaşına karşı çıkmanın nasıl bir ihanet olduğunu ortaya koydu.

Kamboçya'da zafere adım adım ilerleyen halk savaşının alevi bütün gericilerin bel bağladığı Lon Nol — Sirik Matak gerici iktidarını kül edecektir. Kamboçya halkının mücadelesi bizlere «silâhların tayin edici olmadığını» bir defa daha öğretti.

Emperyalistlerin uçakları ne kadar modern olursa olsun, zafer savaşan halkındır. Kamboçya halkı, dişine kadar silâhlanmış emperyalistleri devrimci bir halkın her zaman altedebileceğini isbatladı. Kamboçya — Vietnam — Laos halkları arasındaki dayanışma, enternasyonalizmin gücünü ortaya koydu. Hindiçini halklarının ortak bildirisi emperyalizme karşı kesin zafere kadar mücadelenin belgesidir. Bu belge, revizyonistlerin bütün teslimiyetçi önerilerinin reddidir.

Kamboçya halkının mücadelesi, halkın gücünün zulmün topunu tüfeğini yerle bir edeceğini isbatlamıştır. Bu mücadele bize örnek olsun. Türkiye halkları da kesin zafere bu şanlı yoldan yürüyerek ulaşacaktır.

Yaşasın Hindiçini halklarının devrimci mücadelesi!

Nr. 2 Warszawa, marzec - kwiecień 1970 rok Rok IV

Yukarıdaki klişe, illegal **Polonya Komünist Partisi**, nin merkez organının başlığıdır. Polonya'da **iktidardaki** revizyonist partinin adı **Birleşik İşçi Partisi**'dir. Bu parti, burjuvazinin partisidir. Polonya Komünist Partisi yeni burjuvazinin iktidarına karşı dişe diş bir mücadele vermektedir. Ülkemizde emperyalizmin, burjuvazinin ve revizyonizmin basını, bu gerçekleri örtbas ediyor.

Haftalık dergi * Yönetim yeri ve Yazışma adresi: Adakale Sokak 28/1, Kızılay — ANKARA * Dizgi — Baskı : Ulusal Basımevi * İstanbul Temsilciliği : Klodfarer Cad. 6/6, Sultanahmet — İstanbul * İstanbul * İzmir Temsilciliği : 900. Sokak Gönen İşhanı Kat 5, İzmir * Alibeyköy Temsilciliği: Kemerburgaz Cad. 54, Alibeyköy — İstanbul * Berlin Temsilciliği : 1 Berlin 12, Schillerstrasse 64 * Münih Temsilciliği: 8 München 19, Orffstrasse 10 * **Abone şartları** : Yıllık 40 TL, Altı Aylık 20 TL; **Avrupa ve Orta Doğu** : Yıllık 90 TL, Altı Aylık 45 TL; **Diğer Ülkeler** : Yıllık 150 TL, Altı Aylık 75 TL * İlân şartları : Santimi 20 TL. Yayın ilânları indirimlidir. * Banka Hesap No. : Ziraat Bankası, Kızılay Şubesi, 641/268 * İstanbul Dağıtımı : **Fuat Büte**, Ankara Cad. 34 * Ankara Dağıtımı : **Ankara Umum Gazete Bayileri Kooperatifi**, Ulus * Ege Dağıtımı : **Orhan Özşişman**, 452 Sokak 5, İzmir.